

ਭਾਰਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਰਿਪੋਰਟਾਂ

ਭੰਡਾਰੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੀ.ਜੇ., ਖੋਸਲਾ ਅਤੇ ਕਪੂਰ, ਜੇ.ਜੇ.

ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਕਨ੍ਹੱਈਆ ਲਾਲ-ਸ਼ਾਮ ਲਾਲ, ਜਵਾਬਦੇਹ

1956 ਦੀ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੀ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 3-ਡੀ.

ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ, ਅਨੁਛੇਦ 133-ਕੋਡ ਆਫ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋ-195 ਜੀ ਸੀਡਿਊਰ (1908 ਦਾ ਐਕਟ V) ਸੈਕਸ਼ਨ 110-ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ

ਕਿਸੇ ਧਿਰ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ- ਸਤੰਬਰ, 5 ਵੀਂ ਧਿਰ ਦੁਆਰਾ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਉਸ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ-ਅਪੀਲ ਕੋਰਟ- ਅਪੀਲ ਕਰਤਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਸੋਧਣਾ- ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ, ਭਾਵੇਂ ਦੀਵਾਨੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਧਾਰਾ 133 ਅਤੇ ਧਾਰਾ 110 ਦੇ ਅਰਥ ਦੇ ਅੰਦਰ ਪੁਸ਼ਟੀ ਦਾ ਇੱਕ ਨਿਰਣਾ ਨਿਰਣਾ।

ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨੇ ਰੁਪਏ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕੀਤਾ 2,98,238 ਅਤੇ ਰੁਪਏ ਲਈ ਇੱਕ ਫਰਮਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ. 1,58,271-2-10. ਅਪੀਲ 'ਤੇ ਹਾਈਕੋਰਟ ਨੇ ਹੁਕਮਨਾਮੇ ਦੀ ਰਕਮ ਘਟਾ ਕੇ ਰੁਪਏ ਕਰ ਦਿੱਤੀ। 1,33,275-11-4. ਦੀ ਯੂਨੀਅਨ

ਭਾਰਤ ਨੇ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਲਈ ਛੁੱਟੀ ਲਈ ਇੱਕ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਪਰ ਡਿਕਰੀ-ਧਾਰਕ ਨੇ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਦੇਣ 'ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਕੀਤਾ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਭਾਰਤੀ ਸੰਘ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਸੀ।

ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ: (1) ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਫੈਸਲਾ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਧਿਰ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਹੈ ਅਤੇ ਕੁਝ ਹੱਦ ਤੱਕ ਉਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਉਸ ਹਿੱਸੇ ਤੋਂ ਅਪੀਲ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਪ੍ਰਤੀਕੂਲ ਹੈ। ਫਿਰ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਪੁਸ਼ਟੀ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਹੋਵੇਗਾ ਜੇਕਰ ਇਹ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਬਦਲਿਆ ਅਤੇ ਅਣ-, ਸੋਧਿਆ ਰਹਿਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੰਦਾ ਹੈ; ਉਲਟਣ ਦਾ ਨਿਰਣਾ ਜੇਕਰ ਇਹ ਖਾਲੀ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ - ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਆਦੇਸ਼; ਅਤੇ ਸੋਧ ਦਾ ਨਿਰਣਾ ਜੇ ਇਹ V' ਨੂੰ ਬਦਲਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਉਕਤ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਸੋਧਦਾ ਹੈ।

(2) ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨਾ ਜਾਂ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਸੋਧਣ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਬਦਲਣਾ, ਬਦਲਣਾ ਜਾਂ ਬਦਲਣਾ। ਸਮੀਕਰਨ "ਪੁਸ਼ਟੀ" ਦੇ ਆਮ ਅਰਥਾਂ ਤੋਂ ਹਟਣ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਬਿਲਕੁਲ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਣ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ "ਵੱਖਰਾ" ਜਾਂ "ਸੋਧ" ਦਾ ਸਮਾਨਾਰਥੀ ਸ਼ਬਦ ਹੋਵੇ। ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਕਨੂੰਨ ਦੇ ਸ਼ਬਦ ਸਪੱਸ਼ਟ ਜਾਂ ਅਸਪੱਸ਼ਟ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਆਮ, ਕੁਦਰਤੀ ਅਤੇ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਅਰਥ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਕੋਈ ਤਕਨੀਕੀ ਜਾਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਰਥ ਹਾਸਲ ਨਹੀਂ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ, ਜਾਂ ਇਹ ਅਪਵਾਦ ਜਾਂ ਅਸੰਗਤਤਾ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ, ਜਾਂ ਦੇਣ ਲਈ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਪ੍ਰਗਟ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਕਨੂੰਨ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਨਿਆਂਇਕ ਜੋੜ ਜਾਂ ਘਟਾਓ ਦੇ ਖੜ੍ਹਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਕੋਲ ਇਸ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਸੀਮਤ ਕਰਨ, ਸੰਕੁਚਿਤ ਕਰਨ ਜਾਂ ਯੋਗ ਬਣਾਉਣ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਵਿਆਖਿਆ ਦੀ ਆੜ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣ, ਵਧਾਉਣ ਜਾਂ ਵਧਾਉਣ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਸੀ ਕਿ ਅਪੀਲ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਸੋਧ ਦੁਆਰਾ ਨੁਕਸਾਨ ਝੱਲਣਾ ਪਵੇਗਾ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਤਾਂ ਉਹ ਉਚਿਤ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਕੇ ਆਪਣਾ ਇਰਾਦਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰ ਦਿੰਦੀ।

ਸ਼ਬਦ ਅਤੇ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਸ਼ੱਕ ਜਾਂ ਉਲਝਣ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਛੱਡਿਆ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਹ ਕਨੂੰਨ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਪ੍ਰਾਂਤ ਦੇ ਅੰਦਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਨਿਰਮਾਣ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਐਕਟ ਤੋਂ ਹੀ ਇਕੱਠੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਇਰਾਦੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(3) ਕੋਡ ਆਫ਼ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਦੀ ਧਾਰਾ 110 ਅਤੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 133 ਵਿੱਚ "ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਅਜਿਹਾ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਤੁਰੰਤ ਹੇਠਾਂ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ" ਸਮੀਕਰਨ ਸਮੁੱਚੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਏ ਗਏ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਵੱਖਰੇ ਹਿੱਸਿਆਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਵੱਖਰੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦੇਣ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ

ਅਤੇ ਸਮੁੱਚੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਹੀਂ। ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਅਪੀਲ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ

ਭਾਰਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਰਿਪੋਰਟਾਂ

ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਝੂਠ ਬੋਲਣਾ, ਨਾ ਕਿ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਇੱਕ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸਿਰਫ਼ ਤਾਂ ਹੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਹੋਵੇਗਾ ਜੇਕਰ ਇਹ ਸਮੁੱਚੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਕੁਝ ਬਿੰਦੂਆਂ 'ਤੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਅਤੇ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਦੂਜਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਨੂੰ ਸੋਧਦਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਅਦਾਲਤ ਕੋਲ ਕਿਸੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਭਾਗਾਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡਣ ਜਾਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਪੁਸ਼ਟੀ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਦੋਂ ਇਹ ਇਹਨਾਂ ਕਈ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਨੂੰ ਸੋਧ ਜਾਂ ਸੋਧਦੀ ਹੈ।

ਚੌਧਰੀ ਅਬਦੁਰ ਰਹਿਮਾਨ ਖਾਨ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਚੌਧਰੀ ਰਘਬੀਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ (1), ਰਾਜੇ ਤਸਾਦੁਕ ਰਸੂਲ ਖਾਨ ਬਨਾਮ ਮਾਨਿਕ ਚੰਦ, (2), ਰਾਜਾ ਬ੍ਰਜਸੁੰਦਰ ਦੇਬ ਬਨਾਮ ਰਾਜਾ ਰਾਜੇਂਦਰ ਨਰਾਇਣ ਭੰਜ ਦੇਵ (3), ਪਿਛੋਂ, ਹਕੀਮ ਰਾਏ v. ਗੰਗਾ ਰਾਮ (4), 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ, ਨਾਥ ਰਾਏ ਬਨਾਮ ਰਾਜ ਸਕੱਤਰ (5), ਭਗਤ ਸਿੰਘ ਵੀ. ਜੀਆ ਰਾਮ ਅਤੇ ਜਮਨਾ ਦਾਸ (6), ਕਮਲ ਨਾਥ ਬਨਾਮ ਬੀਠਲ ਦਾਸ (7), ਅੰਨਪੂਰਣਬਾਈ ਬਨਾਮ ਰੂਪਰਾਓ (8), ਰਾਜਾ ਕੁਮਾਰ ਚੰਦਰ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਮਿਦਨਾਪੁਰ ਜ਼ਮੀਨੀ ਕੰਪਨੀ (9) ਤੋਂ ਅਸਹਿਮਤ। ਹੋਰੀ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਸਮਰਾਟ (10), ਕੁਪੁਸਵਾਮੀ ਰਾਓ ਬਨਾਮ ਭਾਰਤ ਦੇ ਗਵਰਨਰ-ਜਨਰਲ (11), ਮੁਹੰਮਦ ਅਮੀਨ ਬ੍ਰਦਰਜ਼ ਲਿਮਿਟਡ ਬਨਾਮ ਦ ਡੋਮੀਨੀਅਨ

(1) 53 ਪੀ.ਐਲ.ਆਰ. 39.

(2) 30 1.A. 35.

(3) ਆਈ.ਐਲ.ਆਰ. 20 ਪੈਟ. 459. (4) ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1938 ਲਾਹ. 836.

(5) 8 C.W.N. 294. (6) 22 ਪੀ.ਆਰ. 1915.

(7) ਆਈ.ਐਲ.ਆਰ. 44 ਸਾਰੇ. 200.

(8) ਆਈ.ਐਲ.ਆਰ. 51 ਕੈਲ. 969

(9) 54 C.W.N. 874

(10) ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1939. ਐਫ.ਸੀ. 43.

(11) ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1949, ਐਫ.ਸੀ. ਆਈ.

ਪੰਜਾਬ ਸੀਰੀਜ਼

(VOL. X)

ਭਾਰਤ ਦਾ (1), ਦਯਾਭਾਈ ਬਨਾਮ ਮੁਰਗੱਪਾ (2), ਕਾਮਨਵੈਲਥੀ ਦਿ ਬੈਂਕ ਆਫ ਨਿਊ ਸਾਊਥ ਵੇਲਜ਼ (3), ਰਾਧਾ ਕਿਸ਼ਨ ਬਨਾਮ ਜੌਨਪੁਰ (4), ਸੁਲਤਾਨ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਮੁਰਲੀ ਧਰ (5), ਬੋਜ਼ਸਨ ਬਨਾਮ ਅਲਟਰਿਚਮ | ਸ਼ਹਿਰੀ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਪ੍ਰੀਸ਼ਦ (6), ਜੋਵਾਦ ਹੁਸੈਨ ਗੌਂਦ ਸਿੰਘ (7), ਸ. ਸ਼ਹਿਜ਼ਾਦੀ ਬਾਈ ਬਨਾਮ ਰਹਿਮਤ ਬੀ (8), ਬ੍ਰਹਮਾ ਨੰਦ ਸ਼ਹਿਜ਼ਾਦਾਧਰਮ ਸਭਾ (9), ਵਾਹਿਦ-ਉਦ-ਦੀਨ ਬਨਾਮ ਮੱਖਣ ਲਾਲ (10), ਬਿਭੂਤੀ ਭੂਸ਼ਣ ਦੱਤਾ ਵੀ. ਸ੍ਰੀਪਤੀ ਦੱਤਾ ਅਤੇ ਹੋਰ (11), ਨਰਿੰਦਰ ਲਾਲ ਬਨਾਮ ਗੋਪੇਂਦਰ ਲਾਲ (12), ਪ੍ਰਬੋਧ ਚੰਦਰ ਬਨਾਮ ਹਰੀ ਰਾਏ (13), ਸ਼੍ਰੀ ਨਰਾਇਣ ਖੰਨਾ ਬਨਾਮ ਰਾਜ ਸਕੱਤਰ (14), ਵਕੀਰ ਅਲੀ ਖਾਨ ਬਨਾਮ ਨਰਾਇਣ ਦਾਸ (15) | ਨੱਥੂ ਲਾਲ ਬਨਾਮ ਰਘਬੀਰ ਸਿੰਘ (16), ਜੱਗੂ ਬਾਈ ਬਨਾਮ ਹਰੀਹਰ ਪ੍ਰਸਾਦ ਸਿੰਘ (17), ਰਾਣੀ ਫਤਿਹ ਕੁੰਵਰ ਬਨਾਮ ਰਾਜਾ ਦੁਰਬੀਜੈ ਸਿੰਘ (18), ਵੈਂਕਿਤਾਸਾਮੀ ਚੋਟਿਆਰ ਬਨਾਮ ਸਕੂਟੀ ਪਿੱਲਈ (19), ਲਕਸ਼ਮਣਨ ਚੋਟੀਆਰ ਬਨਾਮ ਥੰਗਮ (20), ਵੇਂਤਾਪੁਰਗਦਾ ਵਿਰਾਘਵ ਰਾਓ ਬਨਾਮ ਮੋਥੇ ਨਰਸਿੰਘ ਰਾਓ (21), ਚਿਤਮ ਸੁੱਬਾ ਰਾਓ ਬਨਾਮ ਵੈਲਾ ਮਨਕੰਨੀ ਚੇਲਮਾਇਆ (22), ਠਾਕੁਰ ਜੁਮਾ ਪ੍ਰਸਾਦ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਜਾਗਰ-ਨਾਥ ਪ੍ਰਸਾਦ ਸਿੰਘ (23), ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ |

ਆਰਡਰ 45, ਨਿਯਮ 2 ਅਤੇ ਧਾਰਾ 109 ਅਤੇ 110 ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੇ ਨਾਲ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 133(a) (c) ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨ, ਮਾਣਯੋਗ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ | ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਭਾਰਤ ਦੀ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਛੁੱਟੀ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦਾ ਪ੍ਰਮਾਣ ਪੱਤਰ ਦੇਣ ਲਈ ਖੁਸ਼ ਹਾਂ

(1).ਏ.ਐਲ.ਆਰ. 1950 F.C. 77.

(2).ਐਲ.ਆਰ. 13 ਰੰਗ. 457. (F.B.) (3) 79 ਸੀ.ਐਲ.ਆਰ. 497.

(4) ਆਈ.ਐਲ.ਆਰ. 23 ਸਾਰੇ. 220, 227 ਹੈ |

(5) ਐਲ.ਐਲ.ਆਰ. ਪਲਾਹ | 329.

(6) (1903) 1 K.B. 547, 548.

(7) ਆਈ.ਐਲ.ਆਰ. 6 ਪੈਟ. 24. (8) ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1937 ਲਾਹ. 761

(9) 1.ਐਲ.ਆਰ. 1945 ਲਾਹ. 156.

(10) ਆਈ.ਐਲ.ਆਰ. 1945 ਲਾਹ. 242. (11) ਆਈ.ਐਲ.ਆਰ. 62 ਕੈਲ. 257

(12) ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1927 ਕੈਲ. 543.

(13) ਏ.ਐਲ.ਆਰ. 1954 ਕੈਲ. 618.

(14) ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1939 ਸਾਰੇ. 723

(15) ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1939 ਸਾਰੇ. 322.

(16) ਐਲ.ਐਲ.ਆਰ. 54 ਸਾਰੇ. 146 (ਐਫ.ਬੀ.)

(17) ਐਲ.ਐਲ.ਆਰ. 1941 ਸਾਰੇ. 180.

(18) ਆਈ.ਐਲ.ਆਰ. (1952) 2 ਸਾਰੇ. 605,

(19) ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1936 ਮੈਡ. 881.

(20) ਆਈ.ਐਲ.ਆਰ. 1947 ਪਾਗਲ. 744

(21) ਆਈ.ਐਲ.ਆਰ. 1950 ਮੈਡ. 381.

(22) ਆਈ.ਐਲ.ਆਰ. 1953 ਪਾਗਲ. 1.

(23) ਆਈ.ਐਲ.ਆਰ. 9 ਪੈਟ. 558

and ਫਰਮਾਨ, ਮਿਤੀ 15 ਨਵੰਬਰ, 1955, ਮਾਨਯੋਗ ਦਾ

ਭਾਰਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਰਿਪੋਰਟਾਂ

ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਦੁਲਟ ਅਤੇ ਮਾਨਯੋਗ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਬਿਸ਼ਨ ਨਰਾਇਣ ਨੇ
ਆਰ.ਐਫ.ਏ. 1953 ਦੀ 37-ਡੀ.

(1950 ਦਾ ਅਸਲ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨੰਬਰ 716 ਅਤੇ 1951 ਦਾ 339, ਸ਼੍ਰੀ ਦੇਸ ਰਾਜ ਧਮੇਜਾ,
ਸਬ-ਜੱਜ, ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ, ਦਿੱਲੀ ਦੁਆਰਾ 31 ਮਾਰਚ, 1953 ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।)

ਕੇ.ਐਸ. ਚਾਵਲਾ, ਸਹਾਇਕ ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਲਈ।

ਏ.ਐਨ. ਗਰੋਵਰ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਲਈ।

ਆਰਡਰ ਕਰੋ

ਭੰਡਾਰੀ, ਸੀ.ਜੇ. ਸਾਨੂੰ ਇੱਕ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਲਈ ਭੰਡਾਰੀ, ਸੀ.ਜੇ. ਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ
ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਸਹੂਲਤ ਲਈ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:-

"ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਫੈਸਲਾ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਧਿਰ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕੁਝ ਹੱਦ ਤੱਕ
ਉਸ ਦੇ ਪੱਖ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਉਸ ਹਿੱਸੇ ਤੋਂ ਅਪੀਲ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਪ੍ਰਤੀਕੂਲ ਹੈ, ਤਾਂ
ਕੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਪੁਸ਼ਟੀ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਇਹ
ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਸੋਧਦਾ ਹੈ? ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ?"

ਮੈਸ. ਕਨਹੱਈਆ ਲਾਲ-ਸ਼ਾਮ ਲਾਲ ਨੇ ...

ਪੰਜਾਬ ਸੀਰੀਜ਼

ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਲਈ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਉਹ ਫੈਸਲਾ" ਜਿਸ ਤੋਂ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਤੁਰੰਤ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਕਨ੍ਹੱਈਆ ਲਾਲ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ/ਸ਼ਾਮ ਲਾਲ

ਭੰਡਾਰੀ, ਸੀ.ਜੇ. ਅਕਾਸਟਿਸ ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ, ਡਿਕਰੀ ਜਾਂ ਅੰਤਿਮ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ, ਉਲਟਾਉਣ ਜਾਂ ਸੋਧਣ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੇਸ ਦੇ ਨਿਆਂ ਦੀ ਲੋੜ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। 'ਪੁਸ਼ਟੀ' ਕਰਨ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨਾ ਜਾਂ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨਾ। ਪੁਸ਼ਟੀਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਨਿਰਣਾ ਹੈ ਕਿ ਨਿਯੰਤਰਣ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸਵਾਲਾਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਅਪੀਲ ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਿੱਟਿਆਂ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਪਣਾਇਆ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਚੁੱਕੇ ਹਨ।

ਤਰਕ ਦੀ ਇੱਕ ਗਲਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੁਆਰਾ. ਇਹ ਉਦੋਂ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਇਹ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜਾਂ ਜਦੋਂ ਅਪੀਲ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਖਾਰਜ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਸਮੇਂ ਸਿਰ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਦੀ ਘਾਟ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ, ਜਾਂ ਜਦੋਂ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਇਸ ਨੂੰ ਜੋੜਨ, ਬਦਲਣ ਜਾਂ ਸੋਧ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਹੇਠ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ. ਸਮੀਕਰਨ 'ਉਲਟਾ' ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖਣਾ, ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਜਾਂ ਖਾਲੀ ਕਰਨਾ। ਉਲਟਾ ਫੈਸਲਾ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਫੈਸਲਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਖਾਲੀ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਸਮੀਕਰਨ 'ਸੋਧ' ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿਸੇ ਮੌਜੂਦਾ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਬਦਲਣਾ, ਬਦਲਣਾ ਜਾਂ ਬਦਲਣਾ। ਇਸਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣ ਜਾਂ ਨਸ਼ਟ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਸਿਰਫ ਉਸ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਬਦਲਣ, ਬਦਲਣ ਜਾਂ ਸੋਧਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਬਣਾਈ ਗਈ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਵਧਣ ਜਾਂ ਘਟਣ ਦੇ ਤੱਤ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਇੱਕ ਨਿਰਧਾਰਨ ਹੈ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਅਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਦਲਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਪੀਲ ਦੇ ਅਧੀਨ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਜੋੜ ਕੇ ਜਾਂ ਘਟਾ ਕੇ ਬਾਕੀ ਬਚੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਪੁਸ਼ਟੀ ਅਤੇ ਪੂਰੀ ਤਾਕਤ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਵਿੱਚ ਛੱਡਦੀ ਹੈ। ਇਹਨਾਂ ਤਿੰਨ ਸਮੀਕਰਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰੇਕ J "ਪੁਸ਼ਟੀ", "ਉਲਟਾ" ਅਤੇ 'ਸੋਧਣ' ਨੂੰ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਵਰਤੋਂ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਨਿਪਟਾਰਾ ਅਰਥ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ ਹੈ ਜੋ ਸਬੰਧਤ ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਆਮ, ਕੁਦਰਤੀ ਅਤੇ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਘ ਦੇ ਜਾਣੇ-ਪਛਾਣੇ ਅਰਥਾਂ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਹੈ, ਕਾਫ਼ੀ " ਅਥਾਰਟੀ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਸ ਲਈ, ਅਤੇ ਦੇ ਅਰਥ ਦੀ ਇੱਕ ਸਾਦੀ ਵਿਆਖਿਆ 'ਤੇ

ਉਪਰੋਕਤ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ ਸਮੀਕਰਨਾਂ ਤੋਂ ਇਹ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਫੈਸਲਾ ਕੁਝ ਹੱਦ ਤੱਕ ਕਿਸੇ ਧਿਰ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕੁਝ ਹੱਦ ਤੱਕ ਉਸਦੇ ਪੱਖ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਉਸ ਹਿੱਸੇ ਤੋਂ ਅਪੀਲ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਪ੍ਰਤੀਕੂਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਪੁਸ਼ਟੀ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਹੋਵੇਗਾ ਜੇਕਰ ਇਹ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਹੇਠਲੇ ਦਾ ਕ੍ਰਮ

ਭਾਰਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਰਿਪੋਰਟਾਂ

ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਬਦਲਿਆ ਅਤੇ ਅਣਸੋਧਿਆ ਰਹਿਣ ਲਈ; ਉਲਟੇ ਜਾਣ ਦਾ ਨਿਰਣਾ ਜੇਕਰ ਇਹ ਉਕਤ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਖਾਲੀ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਸੋਧ ਦਾ ਨਿਰਣਾ ਜੇਕਰ ਇਹ ਉਕਤ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਬਦਲਦਾ ਜਾਂ ਸੋਧਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਬਦਲਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਇਸਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਜਾਂ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਪਰ ਤਬਦੀਲੀ, ਸੋਧ ਜਾਂ ਸੋਧ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਪਰਿਵਰਤਨ ਛੋਟਾ ਅਤੇ ਮਾਮੂਲੀ ਹੈ ਅਤੇ ਭਾਵੇਂ ਪਰਿਵਰਤਨ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਹੈ ਜੋ ਤਰਜੀਹ ਦੇਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਅਪੀਲ (ਸ਼੍ਰੀ ਕਾਸ਼ੀ ਬਾਈ ਬਨਾਮ ਬਰਜੇਂਦਰ ਨਾਥ (1), ਅਤੇ ਅੰਨੂਪੁਰਨਬਾਈ ਦੀ ਸੌਖ (2))।

ਕੁਝ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੇ ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਦਿਰਸ਼ਟੀਕੋਣ ਲਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਵਿਕਸਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਹਾਲਾਂਕਿ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਤ ਫੈਸਲਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਵਿਭਿੰਨਤਾ ਹੈ ਪਰ ਫਿਰ ਵੀ ਕੋਡ ਆਫ ਸਿਵਿਲ ਪ੍ਰੋਸੀਡਿਊਰ ਦੀ ਧਾਰਾ 110 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣ ਵਿੱਚ, ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਸ ਪਦਾਰਥ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਉਸ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਤੋਂ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਪ੍ਰੀਸ਼ਦ ਵਿੱਚ ਮਹਾਮਹਿਮ ਜਾਂ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਤਰਜੀਹ ਦੇਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੇਸ ਹੋਵੇ। ਜੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਅਤੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਉਸ ਨੁਕਤੇ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹਨ ਜੋ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅੰਦੋਲਨ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ ਤਾਂ ਡਿਕਰੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦਾ ਹੈ।

(1) ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1953 ਪੈਟ. 380

(2) LLR 51 ਕੈਲ. 869

ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਇਸ ਸਿਧਾਂਤ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਵਿਆਖਿਆਕਾਰ ਕਲਕੱਤਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਇੱਕ ਪੂਰਾ ਬੈਂਚ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ-

ਕਨ੍ਹੱਈਆ ਲਾਲਡ ਨੇ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਭਾਰਤ ਦੇ ਰਾਜ ਦੇ ਸ਼੍ਰੀ ਸ਼ਾਮ ਲਾਲ ਨਾਥ ਰਾਏ ਦੇ ਰਾਜਪਾਲ ਦੇ ਜਾਣੇ-ਪਛਾਣੇ ਕੇਸ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਲਈ ਡੀ. ਲਈ ਗਈ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ, ਕਲੈਕਟਰ ਨੇ 28,287 ਰੁਪਏ ਮੁੱਲ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਜੱਜ ਨੇ ਕਲੈਕਟਰ ਦੇ ਅਵਾਰਡ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ। ਫਿਰ ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਦੀ ਕੀਮਤ 49,000 ਰੁਪਏ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੋਣ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ। ਕਲੈਕਟਰ ਦਾ ਅਵਾਰਡ ਅਤੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਕਮ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ 7,000 ਰੁਪਏ ਦੀ ਵਾਧੂ ਰਕਮ ਦੇ ਕੇ ਅਪੀਲ ਦਾ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾ ਦਿੱਤਾ। ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੇ ਫਿਰ ਪ੍ਰਿਰਵੀ ਕੌਸਲ ਕੋਲ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਲਈ ਛੁੱਟੀ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ। ਕਲਕੱਤਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਦੀ ਪ੍ਰਧਾਨਗੀ ਹੇਠ ਹੋਈ।

ਮੈਕਲੀਨ, ਸੀ.ਜੇ., ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ:-

"ਪਰ ਸਾਨੂੰ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਤ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਕਿਹੜਾ ਹੁਕਮ ਹੈ ਜਿਸ ਤੋਂ ਮੌਜੂਦਾ ਬਿਨੈਕਾਰ ਹੁਣ ਪ੍ਰਿਵੀ ਕੌਂਸਲ ਕੋਲ ਅਪੀਲ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੀ ਅਪੀਲ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਸ ਨੇ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਹੇਠਾਂ ਅਦਾਲਤ ਅਤੇ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਜਾਪਦਾ ਹੈ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ "ਅਪੀਲ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ-ਵਸਤੂ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਪੁਸ਼ਟੀ ਦਾ ਫ਼ਰਮਾਨ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫ਼ਰਮਾਨ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕੱਢਿਆ ਗਿਆ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਇਸ ਨੇ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੁੰਦਾ, ਸਿਵਾਏ ਇਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਕਿ ਵਾਧੂ ਰਕਮ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ।"

ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੋਧਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਲੈਕਟਰ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਜੋੜ ਕੇ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।

(1) (1904) 8 ਸੀ.ਡਬਲਿਊ.ਐਨ. 294.

ਅਪੀਲ ਅਧੀਨ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਕੁਝ। ਫਿਰ ਕਾਮਾ ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਭਾਰਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮ ਲਾਲ ਪੁਸ਼ਟੀ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੋਧ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸੀ ਅਤੇ ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੂੰ ਭੰਡਾਰੀ, ਸੀ.ਜੇ., ਕੌਂਸਲ ਵਿੱਚ ਮਹਾਮਹਿਮ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਜੋਂ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕ ਸੀ। ਪਰ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਹੋਰ ਮੰਨਿਆ ਅਤੇ ਇਹ ਸਿਧਾਂਤ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਕਿ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਕਿ ਕੀ ਕੋਈ ਫੈਸਲਾ ਪੁਸ਼ਟੀ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਹੈ, ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੇ ਤੱਤ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਮੰਡਲ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੁਕਤ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਆਮ ਸਮਝੇ ਗਏ ਅਰਥਾਂ ਵੱਲ। ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਵਿਧਾਨ ਨੂੰ ਉਹ ਵਿਆਖਿਆ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਿਸਦੀ ਇਸਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਲਈ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਨਿਰਮਾਣ ਦਿੱਤਾ ਜੋ ਇਸਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਉਲਟ ਸੀ।

ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਹੋਵੇ, ਤੱਥ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਨਵੇਂ ਸਿਧਾਂਤ ਦੀ ਸਰ ਜਾਰਜ ਰੈਂਕਿਨ, ਨਰਿੰਦਰ ਲਾਲ ਦਾਸ ਬਨਾਮ ਗੋਪੇਂਦਰ ਲਾਲ ਦਾਸ (1) ਵਰਗੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਆਵਾਜ਼ਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਉੱਘੇ ਜੱਜਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਅਤੇ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਦੇਸ਼. ਇਸ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਲਈ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਅਤੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕਾਰਨ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਜਦੋਂ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ, ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ, ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਰਕਮ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਡਿਕਰੀ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਪੀਲ ਕਰਨ 'ਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਉਸ ਰਕਮ ਨੂੰ ਵਧਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਹੇਠਲੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰ ਚੁੱਕਾ ਹੈ।

ਭਾਰਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਰਿਪੋਰਟਾਂ

ਅਦਾਲਤ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਮੁਦਈ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਸ਼੍ਰੀ ਨਰਾਇਣ ਖੰਨਾ ਬਨਾਮ ਰਾਜ ਸਕੱਤਰ (2) । ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਫੈਸਲਾ ਦੋ ਜਾਂ ਦੋ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਉਸ ਦੇ ਇੱਕ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਬਿਨੈਕਾਰ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਦੂਜੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਸੋਧਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਬਿਨੈਕਾਰ ਉਸ ਹਿੱਸੇ ਤੋਂ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦੇਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਪਰ ਜਿਸ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਉਸ ਹਿੱਸੇ ਤੋਂ, ਪੁਰਸ਼ਨ ਵਿਚਲੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਵਿਭਿੰਨਤਾ ਦਾ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਬਿਨੈਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ

(1) ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1927 ਕੈਲ. 543 (2) ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1939 ਏ.ਯੂ. 723

ਭਾਰਤੀ ਸੰਘ ਨੂੰ ਕੋਈ ਠੋਸ ਦਿਖਾਏ ਬਿਨਾਂ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ।

ਦੱਤਾ ਦੇਬੀ ਵੀ. ਸਰੂਪਤੀ ਦੱਤਾ ਅਤੇ ਹੋਰ (2). ਕਪੂਰਜੀ ਮਗਨੀਰਾਮ ਬਨਾਮ ਪੰਨੋਜੀ ਚੰਦ (3), ਭੰਡਾਰੀ, ਸੀ. ਜੇ.ਡੀ. ਵਕੀਰ ਏ.ਯੂ. ਖਾਨ ਬਨਾਮ ਨਰਾਇਣ ਦਾਸ (4)। ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦਾ ਇਹ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਜੇਕਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸੀ, ਤਾਂ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਉਸ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਸੀ।, ਭਗਤ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਜੀਆ ਰਾਮ ਅਤੇ ਜਮਨਾ ਦਾਸ (5)। ਕਿਸੇ ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ 'ਤੇ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਲਈ ਛੁੱਟੀ ਦੇਣੀ ਅਸੰਗਤ ਹੋਵੇਗੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨਾਲ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸਹਿਮਤੀ ਪ੍ਰਗਟਾਈ ਹੈ ਕਿ ਹੋਰ ਮਾਮਲਿਆਂ 'ਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਸੋਧਿਆ ਹੈ ਪਰ ਬਿਨੈਕਾਰ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ, ਦਵਾਰਕਾ ਦਾਸ ਬਦਰੀ ਦਾਸ ਬਨਾਮ ਸਿਰੀ ਰਾਮ (6), ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਬਿਨੈਕਾਰ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੋਧ ਦੇ ਕਾਰਨ ਅਜਿਹੀ ਛੁੱਟੀ ਦੇਣੀ ਅਣਉਚਿਤ ਹੋਵੇਗੀ ਜਦੋਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਦਾ ਉਸ ਦਾ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਉਦੇਸ਼ ਹਿਲਾਉਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਹ ਬਿੰਦੂ ਜਿਸ 'ਤੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਵੱਖੋ-ਵੱਖਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਪਰ ਉਸ ਖੋਜ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਲਈ ਜਿਸ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਇਹ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਪੇਸ਼ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਜਿਸ ਡਿਕਰੀ ਜਾਂ ਆਰਡਰ ਤੋਂ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦੇਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਪੁਸ਼ਟੀ ਵਾਲਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਤਬਦੀਲੀ ਨਹੀਂ ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਉਲਟਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਅਪੀਲ, ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਲਿਜਾਇਆ ਜਾਣਾ ਸਿਰਫ਼ ਉਸ ਹੁਕਮ ਜਾਂ ਹੁਕਮ ਦੇ ਉਸ ਹਿੱਸੇ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਜਿਸ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

ਸ਼੍ਰੀ ਨਾਥ ਰਾਏ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਗਿਆ ਨਜ਼ਰੀਆ ਮੈਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗਲਤ ਸਮਝਿਆ ਜਾਪਦਾ ਹੈ, ਇਸਦੇ ਲਈ

(1) LLR 44 AIL 200.

(2) ਏ.ਐਲ.ਆਰ. 1935 ਕੈਲ 146

(3) ਏ.ਐਲ.ਆਰ. 1929 ਬੰਬ 359.

(4) ਏ.ਐਲ.ਆਰ. 1939 ਏ.ਆਈ.ਐਲ. 322.

(5) 22 ਪੀ.ਆਰ. 1915.

(6) ਏ.ਐਲ.ਆਰ. 1937 ਲਾਹ. 761

(7) ਐਲ.ਐਲ.ਆਰ. 54 ਏਆਈਐਲ 146.

ਇਹ ਇਸ ਧਾਰਨਾ 'ਤੇ ਅੱਗੇ ਵਧਦਾ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਭਾਰਤੀ ਯੂਨੀਅਨ ਇੱਕ ਪਾਰਟੀ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦੇਣ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹੀ ਹੈ - ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੀਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ

ਆਈਟਮਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਾ ਕਿ ਸਮੁੱਚੇ ਤੌਰ 'ਤੇ 3 ਨਾਹ ਲਾਲ-ਫਰਮਾਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ । ਇਹ ਇੱਕ ਗਲਤੀ ਹੈ । ਇੱਕ ਪੂਰਾ

ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਾਰਨ ਨੂੰ ਦੋ ਵਿੱਚ ਵੰਡਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਜਾਂ ਭੰਡਾਰੀ, ਸੀ.ਜੇ. ਹੋਰ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅੱਗੇ ਵਧਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ । ਇੱਕ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਿੱਟੇ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ । ਇਹ ਆਪਣੇ ਵਿਆਪਕ ਸਵੀਪ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਸਮਝਦਾਰ ਅਤੇ ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਸਹਿਯੋਗੀ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਨਿਰਣੇ, ਫਰਮਾਨ, ਆਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਵਾਕਾਂ ਨੂੰ ਗ੍ਰਹਿਣ ਕਰਦਾ ਹੈ । ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਅਦਾਲਤ, ਰਾਜਾ ਦੁਆਰਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ

ਭਾਰਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਰਿਪੋਰਟਾਂ

ਤਸਦਦੂਕ ਰਸੂਲ ਖਾਨ ਬਨਾਮ ਮਾਣਕ ਚੰਦ (1)- ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਕਿਸੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਸਮੁੱਚੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਹ ਆਪਣੀ ਆਲੋਚਨਾ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਨੁਕਤਿਆਂ ਵੱਲ ਸੇਧਿਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਉਸ ਦੇ ਉਲਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਹਾਲਾਂਕਿ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਉਹਨਾਂ ਭਾਗਾਂ ਨੂੰ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਅਪੀਲ ਖੁਦ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਚੇਤ ਰਾਮ ਬਨਾਮ ਮੀਤ ਇਲਾਚੋ ਅਤੇ ਹੋਰ (2)। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੇ ਕੋਡ ਆਫ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਦੀ ਧਾਰਾ 110 ਅਤੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 133 ਵਿੱਚ "ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਤੁਰੰਤ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਫੈਸਲੇ" ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਅਪਮਾਨਜਨਕ ਹੈ। - ਰਾਜੇ ਬੁਰਜਸੁੰਦਰ ਦੇਬ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਰਾਜਾ ਰਾਜੇਂਦਰ ਨਰਾਇਣ ਭੰਜ ਦੇਵ (3) ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਲਏ ਗਏ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਪਲੇਟ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਨੇ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਕਿ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਵੱਖਰੇ ਹਿੱਸਿਆਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਵੱਖਰੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦੇਣ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਪੂਰੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ। ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਅਪੀਲ ਸਿਰਫ਼ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਕਿਸੇ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਹੀਂ, ਤਾਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ

(1) 30 I.A. 35

(2) ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1926 ਪੀ.ਸੀ. 93

(3) ਏ.ਐਲ.ਆਰ. 1941 ਪੈਟ. 269, 276 ਹੈ।

ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਪੁਸ਼ਟੀਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਣਾ ਹੋਵੇਗਾ ਜੇਕਰ ਇਹ ਕਨਹੱਈਆ ਲਾਲ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦਾ ਹੈ- ਸਮੁੱਚੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਨਾ ਕਿ ਜੇ ਇਹ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕੁਝ ਨੁਕਤਿਆਂ 'ਤੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਭੰਡਾਰੀ ਨੂੰ ਸੋਧਦਾ ਹੈ, ਹੋਰਾਂ ਵਿੱਚ ਸੀ.ਜੇ., ਵਾਹਿਦ-ਉਦ-ਦੀਨ ਬਨਾਮ ਮੱਖਣ ਲਾਲ (1)। ਕਿਸੇ ਅਦਾਲਤ ਕੋਲ ਕਿਸੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਭਾਗਾਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡਣ ਜਾਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਪੁਸ਼ਟੀ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਦੋਂ ਇਹ ਇਹਨਾਂ ਕਈ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਨੂੰ ਸੋਧ ਜਾਂ ਸੋਧਦੀ ਹੈ।

ਪਰ ਸ੍ਰੀ ਨਾਥ ਰਾਏ ਦੇ ਕੇਸ (2) ਵਿੱਚ ਲਏ ਗਏ ਵਿਚਾਰ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਮੇਰੀ ਝਿਜਕ ਦਾ ਇੱਕ ਹੋਰ ਕਾਰਨ ਵੀ ਹੈ। ਸਭਿਅਤਾ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ, ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਅਤੇ ਉਕਤ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀਆਂ ਇੱਛਾਵਾਂ ਦੀ ਵਫ਼ਾਦਾਰੀ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਾਲ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਨਿਰੰਤਰ ਰੁੱਝੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅਜਿਹਾ ਇਰਾਦਾ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸ ਭਾਸ਼ਾ ਤੋਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਵਰਤਣ ਲਈ ਚੁਣਿਆ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਸ਼ਬਦ

ਪੰਜਾਬ ਸੀਰੀਜ਼

ਕਨੂੰਨ ਦੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਜਾਂ ਅਸਪਸ਼ਟ ਹਨ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਆਮ, ਕੁਦਰਤੀ ਅਤੇ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਅਰਥ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਤਕਨੀਕੀ ਜਾਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਰਥ ਹਾਸਲ ਨਹੀਂ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ, ਜਾਂ ਇਹ ਅਪਮਾਨ ਜਾਂ ਅਸੰਗਤਤਾ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ, ਜਾਂ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰਨ ਲਈ। ਕਨੂੰਨ ਨੂੰ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਨਿਆਂਇਕ ਜੋੜ ਜਾਂ ਘਟਾਓ ਦੇ ਖੜ੍ਹਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਸਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਸੀਮਤ ਕਰਨ, ਸੰਕੁਚਿਤ ਕਰਨ ਜਾਂ ਯੋਗ ਕਰਨ ਦੀ ਬਜਾਏ ਵਿਆਖਿਆ ਦੀ ਆੜ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣ, ਵਧਾਉਣ ਜਾਂ ਵਧਾਉਣ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸ੍ਰੀ ਨਾਥ ਰਾਏ ਦੇ ਕੇਸ (2) ਵਿੱਚ, ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਨੇ 'ਪੁਸ਼ਟੀ' ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਆਮ ਅਰਥਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਬਿਲਕੁਲ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਿਆ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਸਮਾਨਾਰਥੀ ਹੋਵੇ।

(1) ਏ.ਐਲ.ਆਰ. 1948 ਆਖਰੀ 3

ਭਾਰਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਰਿਪੋਰਟਾਂ

'ਵੱਖਰਾ' ਜਾਂ 'ਸੋਧ' ਦਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਯੂਨਿਅਪ ਆਫ਼ ਇੰਡੀਆ ਦੇ ਪੱਤਰ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਗੈਰ-ਵਾਜਬ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਇਸ 'ਤੇ ਇਕ ਅਜਿਹਾ ਅਰਥ ਲਗਾ ਦਿੱਤਾ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਸੋਚ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਵਿਧਾਨਕ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ

ਵਾਕੰਸ਼ ਵਿਗਿਆਨ ਇੱਕ ਅਸਾਧਾਰਨ ਅਤੇ ਨਕਲੀ ਅਰਥ ਹੈ ਅਤੇ ਭੰਡਾਰੀ, ਸੀ.ਜੇ. ਨੇ ਅਜਿਹੇ ਸ਼ਬਦ ਅਤੇ ਵਾਕਾਂਸ਼ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ ਜੋ ਇਸ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸਨ।

ਜਦੋਂ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦਾ ਧਿਆਨ। ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਕਿ ਹਾਈਕੋਰਟ ਦੇ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਕਤ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਹੋਵੇ। ਇਸ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਕਿ ਕੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਕੋਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਫੈਸਲਾ ਪੁਸ਼ਟੀ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਹੈ, ਲਗਭਗ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਸ ਸਵਾਲ ਦੇ ਜਵਾਬ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਇਹ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਮੁਦਈ ਜਾਂ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਕੀ ਸੋਧ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਹੈ ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਨੁਕਸਾਨ ਵਿੱਚ ਵਾਧਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਹਰਮੇਸ਼-ਵਰ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਕਾਮੇਸ਼ਵਰ ਸਿੰਘ (1), ਜਾਂ ਕੀ ਇਹ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਅਦਾਲਤ ਕਾਫ਼ੀ ਹੇਠਾਂ ਜਾਂ ਲਾਗਤਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਆਧਾਰਾਂ 'ਤੇ, ਨੱਥੂ ਲਾਲ ਬਨਾਮ ਰਘੁਬੀਰ ਸਿੰਘ (2), ਜਾਂ ਕੀ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਵਿਰੋਧੀ ਦਾਅਵੇਦਾਰ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਆਲ ਜ਼ਮਾਨ ਬਨਾਮ ਮੁਹੰਮਦ। ਅਕਬਰ ਏਯੂ (3)। ਇਹ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਸੀ ਕਿ ਅਪੀਲ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਸੋਧ ਜਾਂ ਦੰਗੇ ਨਾਲ ਪੀੜਤ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਢੁਕਵੇਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਕੇ ਆਪਣਾ ਇਰਾਦਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰ ਦਿੰਦੀ ਅਤੇ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਸ਼ੱਕ ਜਾਂ ਉਲਝਣ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਛੱਡਦੀ, ਹਰਮੇਸ਼ਵਰ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਕਾਮੇਸ਼ਵਰ ਸਿੰਘ (1)। ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਪ੍ਰਾਂਤ ਦੇ ਅੰਦਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ 'ਪੁਸ਼ਟੀ' ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਨਿਰਮਾਣ ਦੇਣਾ ਜਿਸ ਦੀ ਇਹ ਸੰਵੇਦਨਸ਼ੀਲ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਅਰਥ ਪੜ੍ਹਨਾ ਜੋ ਮੈਨੀਫੈਸਟ ਦੇ ਅੰਦਰ ਨਹੀਂ ਹੈ

ਐਲ) ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1933 ਪੈਟ. 262.

(21) ਏ.ਇਨ 1932 ਸਾਰੇ. 65.

(3) ਏ.ਐਲ.ਆਰ. 1928 ਪੈਟ. 609.

ਐਕਟ ਤੋਂ ਇਕੱਠੀ ਹੋਈ ਵਿਧਾਨ ਮੰਡਲ ਦੀ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਇਰਾਦਾ

ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ--

ਪ੍ਰਿਵੀ ਕਾਉਂਸਿਲ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪ ਭੰਡਾਰੀ ਸੀ.ਜੇ.ਪੀ.ਪੀ.ਪੀ. ਨੇ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ" ਅਤੇ "ਵਿਭਿੰਨਤਾ" ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਅੰਨਪੂਰਨਾਬਾਈ ਬਨਾਮ ਰੂਪਰਾਓ ਦੇ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਹਨਾਂ ਸਮੀਕਰਨਾਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਮ ਸਵੀਕ੍ਰਿਤੀ ਅਤੇ ਮਹੱਤਤਾ ਵਿੱਚ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ। (1) ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਜੋ ਕਿ ਵਿਧਵਾ ਸੀ, ਨੇ ਗੁਜ਼ਾਰੇ ਲਈ 3,000 ਰੁਪਏ ਸਾਲਾਨਾ ਦੀ ਰਕਮ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ। ਪਹਿਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ 800 ਰੁਪਏ ਸਾਲਾਨਾ ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ ਗੁਜ਼ਾਰਾ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ ਇਸ ਰਕਮ ਨੂੰ ਵਧਾ ਕੇ 1,200 ਰੁਪਏ ਪ੍ਰਤੀ ਸਾਲਾਨਾ। ਇਹ ਸੋਧ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਸ ਵਿਧਵਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਨਿਆਂਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਕਾਉਂਸਿਲ ਵਿੱਚ ਮਹਾਮਹਿਮ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਲਈ ਛੁੱਟੀ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਅਰਜ਼ੀ

ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਪਹਿਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਸਵਾਲ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਪ੍ਰਿਵੀ ਕਾਉਂਸਿਲ ਸਰ ਜਾਰਜ ਲੌਡੇਸ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਛੁੱਟੀ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ, ਕੇ.ਸੀ. ਨੇ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪਹਿਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਸੀ ਪਰ ਇਸ ਨੂੰ ਬਦਲਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਇਹ ਧਾਰਾ 110 ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਮੱਗਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਵਾਲ ਸੀ। ਸ਼ਾਮਲ ਇਸ ਲਈ, ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਸਿਰਫ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਦੀ ਰਕਮ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇੱਕ ਗੁਪਤ ਪਰ ਇਤਿਹਾਸਕ ਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ ਜੋ ਕਿ ਸੰਖੇਪਤਾ ਅਤੇ ਸ਼ੁੱਧਤਾ ਦਾ ਇੱਕ ਨਮੂਨਾ ਹੈ ਲਾਰਡ ਡੁਨੇਡਿਨ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦੇਖਿਆ: -

ਜ਼ਾਬਤੇ ਦੀ ਧਾਰਾ 110 ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਬਾਰੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੀ ਦਲੀਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪਾਂ ਦੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਅਪੀਲ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀ। ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਲਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਛੁੱਟੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਪਰ ਸੀਮਤ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ

(1) ਐਲ.ਐਲ.ਐਮ. 51. ਕੈਲ

ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਦੇ ਸਵਾਲ ਲਈ, ਭਾਰਤ ਦੀ ਯੂਨੀਅਨ। ਵੀ

ਇਸ ਘੋਸ਼ਣਾ ਨੇ ਇਹ ਸਿਧਾਂਤ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਕਿ ਅਨਾਹਿਆ ਲਾਲ- ਇੱਕ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ: ਅਦਾਲਤ ਭਾਵੇਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਉਸ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕੀਤੀ ਹੋਵੇ- ਭੰਡਾਰੀ, ਸੀ. 1. ਐਡ. ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਚਿੱਤਰ. ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋਣ ਵਿੱਚ ਜਲਦੀ ਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮਹਾਮਹਿਮ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਦੀ ਛੁੱਟੀ ਨੂੰ ਰੋਕਣਾ ਅਸੰਭਵ ਸੀ, ਕੌਸਲ ਆਫ

ਭਾਰਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਰਿਪੋਰਟਾਂ

ਜਦੋਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਹੇਠਾਂ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।

ਉਹਨਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਜੋ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਬਦਲਦਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਬਦਲਾਵ ਦਾ ਫ਼ਰਮਾਨ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿਆਜ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ, ਜਮਨਾ ਪ੍ਰਸਾਦ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਬਨਾਮ ਜਗਰਮਲਾ ਦੁਆਰਾ ਨਾਮਨਜ਼ੂਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਪ੍ਰਸਾਦ ਭਾਵਤ ਅਤੇ ਹੋਰ (1), ਜਾਂ ਜਿੱਥੇ ਇਸ ਨੇ ਵਿਆਜ ਦੀ ਦਰ ਨੂੰ 6 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਤੋਂ ਘਟਾ ਕੇ 4 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਜੱਗੋ ਬਾਈ ਬਨਾਮ ਹਰੀਹਰ ਪ੍ਰਸਾਦ ਸਿੰਘ (2), ਜਾਂ ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਇਹ ਮੰਨ ਕੇ ਸੋਧਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਦਈ ਕਿਸੇ ਗਿਰਵੀਨਾਮੇ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਪਰ ਇੱਕ ਪੈਸੇ ਦਾ ਫ਼ਰਮਾਨ, ਹਰਮੇਸ਼ਵਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਕਾਮੇਸ਼ਵਰ ਸਿੰਘ (3), ਜਾਂ ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਉਲਟਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਹੇਠਾਂ ਹੁਣ ਤੱਕ ਦੋ ਹੋਰ ਪਿੰਡਾਂ, ਰਾਜਾ ਬ੍ਰਜਸੁੰਦਰ ਦੇਬ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਰਾਜਾ ਰਾਜੇਂਦਰ ਨਰਾਇਣ ਭੰਜ ਦੇਵ (4) ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਫ਼ਰਮਾਨ, ਜਾਂ ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਹੇਠਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਰਜਾਨੇ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਅਤੇ ਪਰਿਵਰਤਨ ਨੂੰ ਬਦਲ ਕੇ ਸੋਧਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਹੈ ਜੋ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਵੀ ਐਕਟਰਪ੍ਰਗਦਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਮੋਥੇ ਨਾਰਾ ਸਿੰਬਰ ਅਤੇ ਹੋਰ (5), ਜਾਂ ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਅੰਤਰ-ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇ ਕੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਬਦਲਦਾ ਹੈ, ਨੱਥੂ ਲਾਲ ਬਨਾਮ. ਰਘੁਬੀਰ ਸਿੰਘ (6)।

ਏ.ਐਲ.ਆਰ. 1929 ਪੈਟ. 561.

(2) ਏ.ਐਲ.ਆਰ. 1941 ਸਾਰੇ. 66.

(3) ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1933 ਪੈਟ. 262.

(4) ਏ.ਐਲ.ਆਰ. 1941 ਪੈਟ. 269.

(5) ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1950 ਮੈਡ. 124.

(6) ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1932 ਸਾਰੇ. 65.

ਪੰਜਾਬ ਸੀਰੀਜ਼

ਇਹਨਾਂ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਹੈ ਕਿ ਨਿਰਣੇ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਵੇਲੇ ਪੁੱਛੇ ਗਏ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਨਾਂਹ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਇਹ ਵੀ ਮੰਨਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਘ ਕਨ੍ਹੱਈਆ ਅਧਿਕਾਰਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। 1 ਭੰਡਾਰੀ, ਸੀ. ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਆਪੋ-ਆਪਣੇ ਖਰਚੇ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਛੱਡ ਦੇਣਗੇ।

ਖੋਸਲਾ, ਜੇ ਖੋਸਲਾ, ਜੇ. ਮੈਂ ਮਾਈ ਲਾਰਡ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਆਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਕਪੂਰ, ਜੇ. ਕਪੂਰ, ਜੇ. ਇਹ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 133(1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਦੀ ਛੁੱਟੀ ਲਈ ਭਾਰਤੀ ਸੰਘ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਸਵਾਲ ਜੋ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਉਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਸੰਘ ਦੀ ਭਾਰਤ, ਧਾਰਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਅਪੀਲ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦਿੱਲੀ ਦੇ ਮੈਸਰਜ਼ ਕਨ੍ਹੱਈਆ ਲਾਲ-ਸ਼ਾਮ ਲਾਲ ਹਨ, ਜੋ ਉਸ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਮੁਦਈ ਸਨ, ਜਿਸ ਵਿੱਚੋਂ ਇਹ ਅਰਜ਼ੀ ਆਈ ਸੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਅਪੀਲਕਰਤਾ, ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ, ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਸਨ। ਮੁਦਈ ਨੇ ਰੁਪਏ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਲਿਆਂਦਾ। 2,98,234 ਭਾਰਤ ਸੰਘ ਦੇ ਹਿੱਸੇ 'ਤੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ. ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਰੁਪਏ ਦਾ ਫਰਮਾਨ ਦਿੱਤਾ। 1,58,271-2-10 ਰੁਪਏ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਵਸੂਲੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੱਕ 6 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਸਲਾਨਾ ਵਿਆਜ ਦੇ ਨਾਲ। 1.34,747-8-10. ਯੂਨੀਅਨ ਨੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ, ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਘਟਾ ਕੇ ਰੁਪਏ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। 1,33,275-11-4 ਜਿਸ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਵਸੂਲੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੱਕ ਵਿਆਜ ਦੇਣ ਯੋਗ ਸੀ। ਭਾਰਤ ਦੀ ਸੰਘ ਨੇ ਧਾਰਾ 133(1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਭਾਰਤ ਦੀ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਇਤਰਾਜ਼ ਲਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਅਪੀਲ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਠੋਸ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ, ਕੋਈ ਛੁੱਟੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਲਾਹੌਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਅਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦਾ ਟਕਰਾਅ ਸੀ

ਭਾਰਤ ਦੀਆਂ ਕੁਝ ਹੋਰ ਅਦਾਲਤਾਂ, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਟਨਾ ਦੀ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ 'ਤੇ, ਦੂਜੇ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਖੋਸਲਾ ਅਤੇ ਦੁਲਟ, ਜੇਜੇ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਸਵਾਲ ਇਹ ਉੱਠਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਫਰਮਾਨ ਦੀ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ

ਤੋਂ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮੇ Kapwll ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਅਦਾਲਤ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਚੌਧਰੀ ਅਬਦੁਰ ਰਹਿਮਾਨ ਖਾਨ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਚੌਧਰੀ ਰਘਬੀਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ (1) ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਇੱਕ ਧਿਰ ਸੀ,

ਭਾਰਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਰਿਪੋਰਟਾਂ

ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਕਾਰਨਾਂ ਨੂੰ ਦੱਸਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਹੁਣ ਇੱਕ ਵੱਖਰਾ ਵਿਚਾਰ ਕਿਉਂ ਲੈ ਰਿਹਾ ਹਾਂ।

ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਡਿਕਰੀ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਤੁਰੰਤ ਪੁਸ਼ਟੀ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਕਿਉਂਕਿ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫ਼ਰਮਾਨ ਮੁਦਈ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਸੀ। 1,58,271-2-10 ਅਤੇ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੇ ਡਿਕਰੇਟਲ ਰਕਮ ਨੂੰ ਘਟਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਮੁਦਈਆਂ ਨੂੰ ਘੱਟ ਰਕਮ, ਭਾਵ, ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। 1,33,275-11-4. ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਹ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਸਵਾਲ ਫਿਰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇਸ ਤੱਕ ਘਟਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਬਦਲਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਪੁਸ਼ਟੀ ਜਾਂ ਗੈਰ-ਪੁਸ਼ਟੀ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਪਹਿਲੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਪੀਲ ਹੱਕ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਜੋਂ ਝੂਠ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਬਾਅਦ ਵਾਲੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਵਾਲ ਦੀ ਹੋਂਦ ਦਰਸਾਉਣੀ ਪਵੇਗੀ।

ਇਹ ਤੈਅ ਕਰਨ ਲਈ ਸਾਨੂੰ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਉਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖਣਾ ਪਵੇਗਾ ਜਿਸ ਤਹਿਤ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਧਾਰਾ 133(1) ਦੇ ਸੰਬੰਧਤ ਸ਼ਬਦ ਹਨ:

“ਕਿਸੇ ਵੀ ਫੈਸਲੇ, ਫ਼ਰਮਾਨ ਜਾਂ ਅੰਤਿਮ ਤੋਂ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ

(1) 53 ਪੀ.ਐਲ.ਆਰ. 39.

ਭਾਰਤ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੀ ਸਿਵਲ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਆਦੇਸ਼ ਜੇਕਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ:

ਕਪੂਰ, ਜੇ.

(a) ਕਿ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਵਿਵਾਦ ਦੇ ਵਿਸ਼ਾ-ਵਸਤੂ ਦੀ ਰਕਮ ਜਾਂ ਮੁੱਲ ਅਤੇ ਅਜੇ ਵੀ ਅਪੀਲ 'ਤੇ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਸੀ ਅਤੇ ਵੀਹ ਹਜ਼ਾਰ ਰੁਪਏ ਜਾਂ ਅਜਿਹੀ ਹੋਰ ਰਕਮ ਤੋਂ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਸੰਸਦ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ;

(b) ਕਿ ਨਿਰਣੇ, ਫ਼ਰਮਾਨ ਜਾਂ ਅੰਤਮ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਸਿੱਧੇ ਜਾਂ ਅਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਮਾਨ ਰਕਮ ਜਾਂ ਮੁੱਲ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਦਾਅਵੇ ਜਾਂ ਸਵਾਲ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦੇ ਹਨ; ਜਾਂ

(c) ਕਿ ਕੇਸ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਲਈ ਢੁਕਵਾਂ ਹੈ; ਅਤੇ ਜਿੱਥੇ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਫੈਸਲਾ, ਫ਼ਰਮਾਨ ਜਾਂ ਅੰਤਮ ਆਦੇਸ਼ ਉਪ-ਧਾਰਾ (ਸੀ) ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਕੇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਤੁਰੰਤ ਹੇਠਾਂ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਅੱਗੇ ਤਸਦੀਕ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਕੁਝ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਵਾਲ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ।

ਅਨੁਛੇਦ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਯੋਗ ਹੋਣ ਦੀ ਅਪੀਲ ਲਈ ਤਿੰਨ ਸ਼ਰਤਾਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹਨ: -

(i) ਇੱਕ "ਨਿਰਣਾ, ਫ਼ਰਮਾਨ ਜਾਂ ਅੰਤਮ ਹੁਕਮ" ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ:

(ii) ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਇਹ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਵਾਦ ਦੇ ਵਿਸ਼ਾ-ਵਸਤੂ ਦੀ ਰਕਮ ਜਾਂ ਮੁੱਲ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਅਤੇ ਅਜੇ ਵੀ ਅਪੀਲ 'ਤੇ ਸੀ ਜਾਂ ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਹੈ। 20,000; ਅਤੇ

ਭਾਰਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਰਿਪੋਰਟਾਂ

(iii) ਜਿੱਥੇ "ਨਿਰਣਾ, ਫ਼ਰਮਾਨ ਜਾਂ ਅੰਤਮ @nion ਆਫ਼ ਇੰਡੀਆ ਆਰਡਰ" ਤੋਂ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦਾ ਹੈ-" ਤੁਰੰਤ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉੱਥੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਵਾਲ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।" ਕਪੂਰ, ਜੇ.

ਆਰਟੀਕਲ ਵਿੱਚ ਸਜ਼ਾ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਅਰਥ, ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ, "ਫ਼ਰਮਾਨ ਜਾਂ ਅੰਤਮ ਹੁਕਮ" ਸ਼ਬਦਾਂ ਤੋਂ ਕੁਝ ਵੱਖਰਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਰਾਜਾ ਵਿੱਚ ਹੈਰੀਜ਼, ਸੀ.ਜੇ., ਪ੍ਰਤੀ-ਸੰਵਿਧਾਨ ਸੰਹਿਤਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 109 ਅਤੇ 110 ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਕੁਮਾਰ ਚੰਦਰ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਦਿ ਮਿਦਨਾਪੁਰ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਦੀ ਕੰਪਨੀ (1)। ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ ਸ਼ਬਦ "ਅੰਤਿਮ ਨਿਰਣਾ, ਫ਼ਰਮਾਨ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼" ਸਨ। ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰੀ ਸ਼ਬਦ ਪਾਠਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਾ ਤਾਂ ਕੋਛ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਉਹ ਪਾਠਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 205 ਦੇ ਸਮਾਨ ਹਨ ਅਤੇ ਦੋਵੇਂ ਸ਼ਬਦ 'ਨਿਰਣਾ,' ਅਤੇ 'ਅੰਤਿਮ ਆਦੇਸ਼'। ਉਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਤਿੰਨ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸੰਘੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਆਇਆ ਸੀ।

ਹੋਰੀ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਸਮਰਾਟ (2) ਵਿੱਚ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ 'ਨਿਰਣਾ' ਅਤੇ ਅੰਤਮ ਆਦੇਸ਼ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵੱਖੋ-ਵੱਖਰੇ ਅਤੇ ਵੱਖਰੇ ਅਰਥਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਨਿਰਣੇ ਨੂੰ ਵਾਰਤਾਲਾਪ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਅਪਣਾਉਣ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵਿਆਖਿਆ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਕਈ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਹਰ ਹੁਕਮ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਲੰਬਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਉਸ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ।

ਕੁੱਪੁਸਵਾਮੀ ਰਾਓ ਬਨਾਮ ਭਾਰਤ ਦੇ ਗਵਰਨਰ-ਜਨਰਲ (3), ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਫੌਜਦਾਰੀ ਕੇਸ ਵੀ ਸੀ, ਵਿੱਚ 'ਨਿਰਣੇ' ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਵਾਦ ਦੇ ਗੁਣਾਂ 'ਤੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਨਿਆਂਇਕ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਸੀ. ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਅੰਤਮ ਆਦੇਸ਼ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਕਾਫ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੈ

(1) 54 ਸੀ.ਡਬਲਿਊ.ਐਨ. 874

ALR 1939 FC (3) A.I.R. 1949 ਐਫ.ਸੀ. ਐਲ.

ਭਾਰਤੀ ਸੰਘ "ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਜਾਂ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਮੁੱਦੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ, ਪਰ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ - ਕਨ੍ਹੱਈਆ ਲਾਲ- ਅਪਵੇਜ ਇਸ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਆਮ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਸ਼ਾਮ ਲਾਲ

ਕਪੂਰ ਜੇ ਸ਼ਬਦ 'ਅੰਤਿਮ ਆਦੇਸ਼' ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਮੁਹੰਮਦ ਅਮੀਨ ਬ੍ਰਦਰਜ਼, ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਦ ਡੋਮੀਨੀਅਨ ਆਫ਼ ਇੰਡੀਆ (1), ਜਿੱਥੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ; ਕਿਸੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਅੰਤਮਤਾ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਟੈਸਟ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਫੈਸਲਾ ਜਾਂ ਆਦੇਸ਼ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅੰਤਮਤਾ ਇੱਕ ਅੰਤਿਮ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੰਵਿਧਾਨ ਨੇ 'ਜਜਮੈਂਟ, ਡਿਕਰੀ ਜਾਂ ਫਾਈਨਲ ਆਰਡਰ' ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਅਪਣਾਇਆ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਇਹਨਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ 'ਤੇ ਪਾਉਣ ਵਾਲੀ ਉਸਾਰੀ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਧਾਰਾ 205 ਅਧੀਨ ਸੰਘੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਐਕਟ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ 'ਅੰਤਿਮ ਫੈਸਲਾ' ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਬਜਾਏ 'ਨਿਰਣੇ' ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਾਲ, ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ ਨੇ ਅਪੀਲ ਦਾ ਘੇਰਾ ਵਿਸ਼ਾਲ ਕੀਤਾ ਹੈ।

ਅਪੀਲਾਂ ਝੂਠ ਬੋਲਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਦੇ ਤਹਿਤ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਲਿਆਂਦੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ ਪਰ ਇਹ ਸ਼ੱਕੀ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਕੋਈ ਅਪੀਲ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਧਾਰਾ 2(9) ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਝੂਠ ਹੋਵੇਗੀ [ਦੇਖੋ ਦਯਾਭਾਈ ਬਨਾਮ ਮੁਰਗੱਪਾ (2)]। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਰਣਾ ਕਾਰਵਾਈ ਜਾਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਨਿਰਣਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੇਸ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਆਸਟਰੇਲੀਅਨ ਕੇਸ, ਕਾਮਨਵੈਲਥ ਬਨਾਮ ਬੈਂਕ ਆਫ ਨਿਊ ਸਾਊਥ ਵੇਲਜ਼ (3) ਵਿੱਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਬੈਂਕਿੰਗ ਐਕਟ 1947 ਦੀ ਧਾਰਾ 46 ਨੂੰ ਅਯੋਗ ਕਰਾਰ ਦੇਣ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਰਾਸ਼ਟਰਮੰਡਲ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 74 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਨਿਆਂਇਕ ਐਕਟ ਤੋਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਰਾਏ ਦੇ ਐਲਾਨ ਤੋਂ।

(1) ਏ.ਜੇ.ਆਰ. 1950 F.C. 77.

(2) ਐਲ.ਐਲ.ਆਰ. 13 ਰੰਗ 457. (F.B.)

'ਫਾਈਨਲ ਆਰਡਰ' ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਸੱਤ-ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਰੈਲ ਜਜਮੈਂਟਸ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਰਾਧਾ - ਕਿਸ਼ਨ ਬਨਾਮ ਜਮੁਨਪੁਰ ਦੇ ਕੁਲੈਕਟਰ (1) ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਿਰਵੀ ਕੌਸਲ ਨੇ ਇਸਨੂੰ ਕਨਹਯਾ ਲਾਲ ਮੰਨਿਆ- ਮਤਲਬ "ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਜੋ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਸ਼ਾਮਲ ਜੋ ਕਪੂਰ ਜੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਹੈ। ਪਾਰਟੀਆਂ", ਅਤੇ ਇਹੀ ਵਿਆਖਿਆ ਸਰ ਸ਼ਾਦੀ ਲਾਲ, ਸੀ.ਜੇ. ਨੇ ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ, ਸੁਲਤਾਨ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਮੁਰਲੀ ਧਰ (2) ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਆਰਡਰ LVIII, ਇੰਗਲਿਸ਼ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 3 ਵਿੱਚ ਵੀ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਲਾਰਡ ਐਲਵਰਸਟੋਨ, ਸੀ. ਜੇ. ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਲਾਰਡ ਹਾਲਸਬਰੀ, ਐਲ. ਸੀ. ਨੇ ਸਹਿਮਤੀ ਪ੍ਰਗਟਾਈ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਟੈਸਟ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ: -

"ਕੀ ਨਿਰਣਾ ਜਾਂ ਆਦੇਸ਼, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਦਾ ਹੈ? ਜੇ ਇਹ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸਨੂੰ ਇੱਕ ਅੰਤਮ ਆਦੇਸ਼ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ; ਪਰ ਜੇ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਇਹ ਇੱਕ ਵਾਰਤਾਲਾਪ ਹੁਕਮ ਹੈ, ਬੋਜ਼ਸਨ ਵੀ. Altrincham ਸ਼ਹਿਰੀ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਪ੍ਰੀਸ਼ਦ (3).

ਭਾਰਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਰਿਪੋਰਟਾਂ

ਸਟੈਂਡਰਡ ਡਿਸਕਾਊਂਟ ਕੰਪਨੀ ਬਨਾਮ ਲਾ ਗ੍ਰੇਂਜ (4), ਅਤੇ ਸੈਲਮੈਨ ਬਨਾਮ ਵਾਰਨਰ (5) ਨੂੰ ਵੀ ਦੇਖੋ।"

ਇਸ ਲਈ, ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਜੇਕਰ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ "ਨਿਰਣਾ, ਫਰਮਾਨ ਜਾਂ ਅੰਤਮ ਆਦੇਸ਼" ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰ ਇੱਕ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਵੱਖਰਾ ਅਰਥ ਹੈ। ਪਰ ਇਹਨਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਕਾਰਵਾਈ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਜਾਂ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਨਿਰਣੇ, ਨਿਰਣਾ ਜਾਂ ਨਿਪਟਾਰੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਹੈ।

ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ ਦੇ ਤਹਿਤ ਲੋੜੀਂਦੀ ਅਗਲੀ ਸ਼ਰਤ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਾ-ਵਸਤੂ ਦੀ ਰਕਮ ਜਾਂ ਮੁੱਲ ਰੁਪਏ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। 20,000

(1) ਐਲ.ਆਈ.ਆਰ. 23 ਸਾਰੇ. 220, 227 ਹੈ

(2) LLR 5 Lah. 329

(3) (1903) ਐਲ.ਕੇ.ਬੀ. 547,548

(4) (1877) 3 ਸੀ.ਪੀ.ਡੀ. 67,71 ਹੈ

(5) (1891) 1 ਪ੍ਰ. 734

ਪੰਜਾਬ ਸੀਰੀਜ਼

ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਘ ਜਾਂ ਹੋਰ। ਇੱਥੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਨਿਰਮਾਤਾਵਾਂ ਨੇ "ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਾ-ਵਸਤੂ" ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਹੈ।

ਕਨ੍ਹੱਈਆ ਲਾਲ-ਜਗ ਜਿਸ ਨਾਲ ਸ਼ਾਮ ਲਾਲ ਕਪੂਰ ਹੋਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਜੇ ਇਸ 'ਤੇ ਨਿਰਣਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਉਹ ਮਾਮਲਾ ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਣਸੁਲਝੀ-nnciii*/##

ਇੱਕ ਰਸਮੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੁਆਰਾ successful ਪਾਰਟੀ ਨੂੰ ਸੈੱਟ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਜਾਂ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਉਸਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਬਦਲਦੇ ਹਨ।

ਤੀਜਾ ਨੁਕਤਾ ਜੋ ਉੱਠਦਾ ਹੈ ਕਿ "ਨਿਰਣਾ, ਫ਼ਰਮਾਨ ਜਾਂ ਅੰਤਮ ਹੁਕਮ ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਗਈ" ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਅਰਥ ਕੀ ਹਨ। ਕੀ ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਪੂਰਾ "ਨਿਰਣਾ, ਪੂਰਾ ਫ਼ਰਮਾਨ ਜਾਂ ਪੂਰਾ ਅੰਤਮ ਆਦੇਸ਼" ਜਾਂ ਇਸਦਾ ਕੋਈ ਹਿੱਸਾ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ 'ਵਰਣਨਾਤਮਕ ਜਾਂ ਸੀਮਾ ਤੋਂ ਅਪੀਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸ਼ਬਦ ਹਨ। ਜੇ ਪਹਿਲਾਂ, ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਅਪੀਲ ਪੂਰੇ "ਨਿਰਣੇ, ਫ਼ਰਮਾਨ ਜਾਂ ਅੰਤਮ ਆਦੇਸ਼" ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੋਵੇਗੀ, ਜੇਕਰ ਬਾਅਦ ਵਾਲੀ ਅਪੀਲ ਸਿਰਫ਼ ਉਸ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਖੀ ਹੈ।

ਦ ਕਾਮਨਵੈਲਥ ਬਨਾਮ ਬੈਂਕ ਆਫ਼ ਨਿਊ ਸਾਊਥ ਵੇਲਜ਼ (1) ਵਿੱਚ, ਲਾਰਡ ਪੋਰਟਰ ਨੇ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਰਸਮੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਜੋਂ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਅਸਫਲ ਧਿਰ ਇੱਕ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਰਸਮੀ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖਣ ਜਾਂ ਅਪੀਲ ਦੁਆਰਾ ਉਸਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਬਦਲਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਅਦਾਲਤ। ਪ੍ਰੀਵੀ ਕੌਂਸਲ ਨੇ 'ਫੈਸਲੇ' ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨੀ ਸੀ। ਆਸਟ੍ਰੇਲੀਅਨ ਰਾਸ਼ਟਰਮੰਡਲ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 74 ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਨੂੰ "ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ" ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ "ਫੈਸਲਾ" "ਫੈਸਲਿਆਂ, ਫ਼ਰਮਾਨਾਂ, ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾਵਾਂ" ਨੂੰ ਕਵਰ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਢੁਕਵਾਂ ਅਨੁਕੂਲ ਸ਼ਬਦ ਹੈ। ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਜੋ ਉਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 73 ਵਿੱਚ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਲਾਰਡ ਪੋਰਟਰ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਇਹ 1833 ਅਤੇ 1843 ਦੇ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਕਮੇਟੀ ਐਕਟ ਦੇ ਤੁਲਨਾਤਮਕ ਪਾਠ ਵਿੱਚ "ਨਿਰਧਾਰਨ. ਸਜ਼ਾ, ਨਿਯਮ ਜਾਂ ਆਦੇਸ਼" ਅਤੇ "ਆਰਡਰ, ਸਜ਼ਾ ਜਾਂ ਫ਼ਰਮਾਨ" ਨੂੰ ਕਵਰ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਆਮ ਸ਼ਬਦ ਵਜੋਂ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਲਾਰਡ ਪੋਰਟਰ ਨੇ ਕਿਹਾ:-

"ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਲਾ ਦਾ ਸ਼ਬਦ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇਹ ਕਹਿਣ ਲਈ ਉੱਚ ਅਧਿਕਾਰ ਵੀ ਹੈ

(1) 79 ਸੀ.ਐਲ.ਆਰ. 497, 625. (ਪੀ. ਸੀ.)

ਭਾਰਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਰਿਪੋਰਟਾਂ

ਅਜਿਹੇ ਸੰਦਰਭ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ "ਕੁਦਰਤੀ" ਸਪੱਸ਼ਟ ਅਤੇ 'ਫੈਸਲਾ' ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ਼ ਲਿਡੀਆ ਪ੍ਰਿਮਾ ਫੇਸੀ ਅਰਥ, "ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ" ਹੈ। ਦੇਖੋ ਰਾਜਾ ਤਸਾਦਕਨੀ ਜੇ" ਰਸੂਲ ਖਾਨ ਬਨਾਮ ਮਾਨਿਕ ਚੰਦ (1), ਪ੍ਰਤੀ ਲਾਰਡ ਡੇਵੀ। ਕਪੂਰ, ਜੇ.

ਆਸਟ੍ਰੇਲੀਆ ਤੋਂ ਪ੍ਰਿਵੀ ਕਾਊਂਸਿਲ ਕੇਸ, ਦ ਕਾਮਨਵੈਲਥ ਬਨਾਮ ਬੈਂਕ ਆਫ਼ ਨਿਊ ਸਾਊਥ ਵੇਲਜ਼ (2) ਵਿੱਚ ਤੱਥਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪਰ ਮੈਂ ਭਾਰਤ ਤੋਂ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹਾਂ। ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਰਾਜਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਸੰਚਾਲਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਕੇ ਅਤੇ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਡਰਾਫਟ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇੱਕ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਨੂੰ ਅੰਜਾਮ ਦੇ ਕੇ ਇੱਕ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਖਾਸ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਲਈ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। 2 ਸਤੰਬਰ, 1897. ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਖੋਜ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਪਰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਅੱਗੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਥਿਤ ਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਖਰੜੇ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਇਸ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਕੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਲਈ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਕੋਈ ਵੀ ਢੁਕਵੀਂ ਆਵਾਜਾਈ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ 1882 ਦੇ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 596 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਮੁਢਲਾ ਇਤਰਾਜ਼ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਡਿਕਰੀ ਨੇ ਤੁਰੰਤ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ। ਲਾਰਡ ਡੇਵੀ ਨੇ ਡਿਕਰੀ ਅਤੇ 'ਜਜਮੈਂਟ' ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਬੋਰਡ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ ਕਿ 'ਫੈਸਲਾ' ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਅਰਥ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਅਰਥ ਧਾਰਾ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਹੈਰੀਜ਼, ਸੀ.ਜੇ. ਨੇ ਰਾਜਾ ਬ੍ਰਜਸੁੰਦਰ ਦੇਬ ਬਨਾਮ ਰਾਜਾ ਰਾਜੇਂਦਰ ਨਰਾਇਣ ਭਾਂਜ ਦੇਵ (3) ਵਿੱਚ ਵੀ 'ਫੈਸਲੇ' ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਅਰਥ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਕੋਡ ਆਫ਼ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਦੀ ਧਾਰਾ 110 ਵਿੱਚ ਵਾਪਰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਮੁੱਚੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਏ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ। ਉਸਨੇ ਇਹ ਵੀ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਹੈ

(1) 30 ਐਲ.ਏ. 35

(2) 79 ਸੀ.ਐਲ.ਆਰ. 497

(3) ਐਲ.ਐਲ.ਆਰ. 20 ਪੈਟ. 459 (F.B.)...

ਭਾਰਤ ਦੀ ਯੂਨੀਅਨ ਨੇ ਕਿਸੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵਸਤੂ ਜਾਂ ਵਸਤੂ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ। "ਪਰ ਸਮੁੱਚੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ- ਕਨ੍ਹੱਈਆ ਲਾਲ-ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਲਈ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਾ-ਵਸਤੂ ਇਕੱਲੇ ਸ਼ਾਮ ਲਾਲ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।" ਪ੍ਰਿਵੀ ਕਾਊਂਸਿਲ, ਜੋਵਾਦ ਹੁਸੈਨ ਬਨਾਮ ਜਨਰਲ ਸਿੰਘ (1) ਦਾ ਇੱਕ ਨਿਰਣਾ, ਜਿੱਥੇ ਇਸ ਨੂੰ ਸਖ਼ਤ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਅਪੀਲ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਪਰ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਵਿੱਚ ਆਈਟਮਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸੀ, ਅਤੇ ਵਿਸਕਾਊਟ ਡੁਨੇਡਿਨ, ਵਿਖੇ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਪੰਨਾ 27:-

ਅਪੀਲ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਪਰ ਸਿਰਫ਼ ਫ਼ਰਮਾਨ ਵਿਚਲੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸੀ। ਇਹ ਇੱਕ ਪੂਰੀ ਗਲਤਫਹਿਮੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਸਤੂਆਂ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਦਲੀਲ 'ਤੇ ਅਰਾਮ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਅਪੀਲ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿਚ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਕੱਲੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 96 ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਇਹ ਵੀ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਪੂਰੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਇਸ ਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ। ਇਹ ਭਾਗ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ: -

"ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਰ ਫ਼ਰਮਾਨ ਤੋਂ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਹੋਵੇਗੀ●●●●"

ਜਿਸਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਸੁਣਾਏ ਗਏ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਸਿਰਫ਼ ਡਿਕਰੀ ਦੇ ਉਸ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਪੀੜਤ ਧਿਰ ਦੁਆਰਾ ਇਤਰਾਜ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਆਰਡਰ 41 ਦੀ ਸ਼ਬਦਾਵਲੀ. ਕੋਡ ਦਾ ਨਿਯਮ 1 ਵੀ ਇਸਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਨਿਯਮ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲ ਦੇ ਮੈਮੋਰੈਂਡਮ ਦੇ ਨਾਲ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਡਿਕਰੀ ਦੀ ਕਾਪੀ ਦੇ ਨਾਲ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਥੇ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਹੈ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲ ਵਿਰੁੱਧ ਹੈ।

(1) ਆਈ.ਐਲ.ਆਰ. ਈਪਤ। 24

ਉਹ ਫ਼ਰਮਾਨ ਭਾਵੇਂ ਅਪੀਲ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ਼ ਇੰਡੀਆ ਵਿਚ ਵਿਵਾਦ ਡਿਕਰੀ ਦੇ ਕਿਸੇ ਹਿੱਸੇ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵਸਤੂ ਜਾਂ ਇਕਾਈ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਆਰਡਰ 41 ਦੇ ਨਿਯਮ 22 ਵਿਚ ਵਰਤੇ ਗਏ ਸ਼ਬਦ "ਜੀ" ਨੂੰ "ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਿੱਸੇ ਤੋਂ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ"।

ਅਤੇ ਨਿਯਮ 33 ਵਿਚ ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਹਨ "ਕਪੂਰ, ਜੇ. ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕਿ ਅਪੀਲ ਸਿਰਫ਼ ਡਿਕਰੀ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਵਜੋਂ ਹੈ", ਇਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦਾ ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿਚ ਇਹ ਅਰਥ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿਚ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੇ ਇੱਕ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਜੇਵਾਦ ਹੁਸੈਨ ਦੇ ਕੇਸ (1) ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੀਵੀ ਕੌਂਸਲ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਉਲਟ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਮਤਲਬ ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਤਰਾਜ਼ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੇ ਇੱਕ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਵਿਵਾਦ ਇਸਦੇ ਇੱਕ ਹਿੱਸੇ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਲਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਹੁਣ ਵਿਵਾਦਾਂ ਵਿੱਚ ਘਿਰੇ ਸਵਾਲ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੇ ਤਿੰਨ

ਭਾਰਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਰਿਪੋਰਟਾਂ

ਜ਼ਾਬਤੇ ਦੀ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਧਾਰਾ 110 ਦੀ 279 ਵਿਆਖਿਆ, ਜੋ ਕਿ ਹੁਣ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 133(1) ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਹੈ, "ਫੈਸਲਾ, ਫ਼ਰਮਾਨ ਜਾਂ ਅੰਤਮ ਆਦੇਸ਼ ਹੇਠਾਂ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦਾ ਹੈ" ਹਨ। ਫੈਸਲਿਆਂ ਦਾ ਇੱਕ ਸਮੂਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ i ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਫ਼ਰਮਾਨ ਉਸਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਵੱਖੋ-ਵੱਖਰਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਜਿਸ ਲਈ ਉਸਨੂੰ ਕੋਈ ਰਾਹਤ ਨਹੀਂ ਮਿਲ ਸਕੀ ਹੈ, ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਲਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪੁਸ਼ਟੀ ਦਾ ਇੱਕ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦਾ ਦੂਜਾ ਸਮੂਹ ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਸਮੁੱਚੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪੁਸ਼ਟੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਪਰਿਵਰਤਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਕੀ ਇਹ ਪਰਿਵਰਤਨ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਉਹ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਜੋਂ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਮੱਧ ਕੋਰਸ ਵੀ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਸੁਝਾਅ ਕੁਝ ਬਾਅਦ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

(1) ਐਲ.ਐਲ.ਆਰ. ਏਪਤ। 24

ਭਾਰਤ ਦੀ ਯੂਨੀਅਨ ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪਹਿਲਾ ਵਿਚਾਰ ਰੱਖਾਂਗਾ। ਸ੍ਰੀ ਵਿੱਚ। ਨਾਥ ਰਾਏ ਬਨਾਮ ਰਾਜ ਸਕੱਤਰ (1), ਸਿਧਾਂਤ ਕਨਹਯਾ ਲਾਲ-ਡਾਊਨ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਜਿਸ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੀ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਉਹ ਸ਼ਾਮ ਅਲ ਸੀ, ਪੁਸ਼ਟੀ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਜਿੱਥੇ ਦੋਵੇਂ ਅਦਾਲਤਾਂ

ਕਪੂਰ ਜੇ ਨੇ ਪ੍ਰੀਵੀ ਕਾਉਂਸਿਲ ਨੂੰ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਅਪੀਲ ਦੇ ਵਿਸ਼ਾ-ਵਸਤੂ ਵਜੋਂ ਸਹਿਮਤੀ ਦਿੱਤੀ। ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ ਕੁਲੈਕਟਰ ਨੇ ਰੁਪਏ ਦਾ ਇਨਾਮ ਦਿੱਤਾ। 28,287 ਜਿਸ ਨੂੰ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਾਈਕੋਰਟ 'ਚ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਅਪੀਲ 'ਤੇ ਹਾਈਕੋਰਟ ਨੇ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਰਕਮ 'ਚ 1000 ਰੁਪਏ ਦਾ ਵਾਧਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। 7,000 ਅਤੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਡਿਕਰੀ ਈ ਨੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਅਪੀਲ ਵਿਚ ਵਿਵਾਦ ਵਿਚਲੀ ਰਕਮ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿਚ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਮੁੱਖ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਭਗਤ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਜੈ ਰਾਮ ਅਤੇ ਜਮਨਾ ਦਾਸ (2) ਵਿੱਚ ਵੀ ਇਹੀ ਨਜ਼ਰੀਆ ਲਿਆ ਅਤੇ ਕਮਲ ਨਾਥ ਬਨਾਮ ਬੀਠਲ ਦਾਸ (3) ਵਿੱਚ ਵੀ ਇਲਾਹਾਬਾਦ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਇਹੀ ਨਜ਼ਰੀਆ ਸੀ, ਪਰ ਅੰਨਪੂਰਣਬਾਈ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੀਵੀ ਕੌਂਸਲ। v. ਰੂਪਰਾਓ (4), ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਇਹ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਭਾਰਤ ਦੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਮਤਭੇਦ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਹਨ। ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਯੂਨੀਅਰ ਵਿਧਵਾ ਨੇ ਸੀਨੀਅਰ ਵਿਧਵਾ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ ਲੜਕੇ ਨੂੰ ਗੋਦ ਲਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਗੋਦ ਲੈਣ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਲਈ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮਾ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਵਜੋਂ ਯੂਨੀਅਰ ਵਿਧਵਾ ਨੇ ਗੋਦ ਲੈਣ ਦੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ ਰੁਪਏ ਦੀ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਜਾਇਦਾਦ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਲਈ 3,000 ਪ੍ਰਤੀ ਸਾਲ। ਗੋਦ ਲੈਣਾ ਸਾਬਤ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਨੇ ਰੁਪਏ ਦੀ ਦਰ 'ਤੇ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਲਈ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦਿੱਤਾ। 800 ਜੋ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਕਰਨ 'ਤੇ ਵਧਾ ਕੇ ਰੁਪਏ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 1,200 ਹੈ। ਹੋਰ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਪ੍ਰੀਵੀ ਕੌਂਸਲ ਕੋਲ ਅਪੀਲ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ

(1) 8 C.W.N. 294.

(2) 22 ਪੀ.ਆਰ. 1915.

(3) ਆਈ.ਐਲ.ਆਰ. 44 ਸਾਰੇ. 200.

(4) ਆਈ.ਐਲ.ਆਰ. 51 ਕੈਲ. 969

ਭਾਰਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਰਿਪੋਰਟਾਂ

ਪਰ ਛੁੱਟੀ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਡੀ-ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਸਿਵਾਏ ਕਸ਼ਯਾ ਲਾਲ ਦੇ ਸਨਮਾਨ ਵਿਚ ਇਕ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਤਬਦੀਲੀ ਅਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਠੋਸ ਸਵਾਲ-ਸ਼ਾਮ ਲਾਲ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਮਾਮਲਾ --ਪ੍ਰੀਵੀ ਕੌਂਸਲ ਕੋਲ ਲਿਜਾਇਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਸਰ ਕਪੂਰ, ਜੇ. ਜਾਰਜ ਲੋਵੈਂਡਸ ਦੁਆਰਾ ਬਚਾਅ ਪੱਖ-ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਲਈ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ:

"ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਵਿਸ਼ਾ-ਵਸਤੂ ਦੀ ਕੀਮਤ 10,000 ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਵੱਧ ਗਈ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਅਪੀਲ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ-ਵਸਤੂ ਵੀ ਸੀ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਇਕੱਲੇ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਨੂੰ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਵਿਧਵਾ ਦੇ ਜੀਵਨ ਦੀਆਂ ਸੰਭਾਵਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਇਸਦਾ ਮੁੱਲ ਵੱਧ ਗਿਆ ਹੈ। 10,000 ਰੁਪਏ। ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪਹਿਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਪਰ ਇਸ ਨੂੰ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ; ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ ਇਹ ਧਾਰਾ 110 ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਮੱਗਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਵਾਲ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਦੀ ਰਕਮ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ।"

ਪ੍ਰੀਵੀ ਕੌਂਸਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਵਿਸਕਾਉਂਟ ਡੁਨੇਡਿਨ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਕਿਹਾ:

"ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪਾਂ ਦੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੀ ਜ਼ਾਬਤੇ ਦੀ ਧਾਰਾ 110 ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਬਾਰੇ ਦਲੀਲ ਸਹੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਅਪੀਲ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀ। ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਲਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਛੁੱਟੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ; ਪਰ ਇਸ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਦਾ ਸਵਾਲ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਸਫਲਤਾ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਸਮੱਗਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ।"

ਹੁਣ ਮੈਂ ਲਾਹੌਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਕੇਸ ਲਵਾਂਗਾ। ਪਹਿਲਾ ਕੇਸ ਹਕੀਮ ਰਾਏ ਬਨਾਮ ਗੰਗਾ ਰਾਮ (1) ਦਾ ਹੈ।

ਫ਼ਰਮਾਨ

(1) ALB. 1938 ਲਾਹ. 836

ਯੂਨੀਅਨ, ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਮੁਦਈ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਰੁਪਏ ਦਾ ਅੰਤਮ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਸੀ। 3,286 ਹੈ। ਦੋਵਾਂ ਕਨ੍ਹੱਈਆ ਲਾਲਜਦੇਸ ਨੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਮੁਦਈ ਸ਼ਾਮ ਲਾਲ ਜੈਮ ਨੇ 1000 ਰੁਪਏ ਲਈ ਸੀ. 7,000 ਪਰ ਘਟੀ ਹੋਈ ਰਕਮ

ਰੁਪਏ 11,725 ਤੱਕ ਵਧਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ. ਮੁਦਈ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ। ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਨੇ ਪ੍ਰੀਵੀ ਕੌਂਸਲ ਕੋਲ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਲਈ ਛੁੱਟੀ ਮੰਗੀ। ਮੁਦਈ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਇਹ ਸਵਾਲ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਫਰਮਾਨ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਅੰਨਪੂਰਨਾਬਾਈ ਦੇ ਕੇਸ (1) ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੀਵੀ ਕੌਂਸਲ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ। ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਛੁੱਟੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਟੇਕ ਚੰਦ, ਜੇ., ਪੰਨਾ 837 'ਤੇ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ:

“ਇਹ ਭਿੰਨਤਾ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਹਕੀਮ ਰਾਏ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਤਬਦੀਲੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਅਪੀਲ ਯੋਗ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ, ਪਰ ਇਸ ਤੋਂ ਵੀ ਘੱਟ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫਰਮਾਨ ਧਾਰਾ 110 ਦੇ ਸਪਸ਼ਟ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। 51 ਕੈਲ. 969 ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੀਵੀ ਕਾਉਂਸਿਲ ਦੇ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਭੂਤਾ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ ਦੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਪੂਰੀਆਂ ਹੋ ਗਈਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਹਕੀਮ ਰਾਏ ਕਾਉਂਸਿਲ ਵਿੱਚ ਮਹਾਮਹਿਮ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ।”

ਇਹ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ਼ ਇੰਡੀਆ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਦਲੀਲ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਹੈ।

ਅਗਲੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ Mst. ਸ਼ਹਿਜ਼ਾਦੀ ਬੀ ਬਨਾਮ ਮਾਊਂਟ ਰਹਿਮਤ ਬੀ (2), ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕਿਸੇ ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ 'ਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨਾਲ ਸਿਰਫ਼ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸਹਿਮਤੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ, ਨੂੰ ਕੌਂਸਿਲ ਵਿੱਚ ਮਹਾਮਹਿਮ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਲਈ ਛੁੱਟੀ ਦੇਣੀ ਅਸੰਗਤ ਹੋਵੇਗੀ। ਕਿ ਇੱਕ ਹੋਰ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕੀਤੀ ਸੀ।

(1) ਆਈ.ਐਲ.ਆਰ. 51 ਕੈਲ. 969. (2) ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1937 ਲਾਹ. 761

ਭਾਰਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਰਿਪੋਰਟਾਂ

ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਫਿਰ ਬ੍ਰਹਮਾ ਨੰਦ ਬਨਾਮ ਸ਼੍ਰੀ ਸਨਾਤਨ ਧਰਮ ਸਭਾ (1), ਅਤੇ ਵਾਹਿਦ-ਉਦ-ਦੀਨ ਵੀ ਮੱਖਣ ਲਾਲ (2) ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਭਾਰਤ ਦੀ ਯੂਨੀਅਨ ਦੇ ਪੂਰੇ ਬੈਂਚ ਦੇ ਲਾਹੌਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਇਆ। ਸਾਬਕਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਮੁਕੱਦਮਾ ਸਭਾ ਵੱਲੋਂ ਖਾਤਿਆਂ ਲਈ ਅਤੇ ਮਹੰਤ ਦੇ ਕਪੂਰ ਅਤੇ ਵਾਲ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਲਈ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਜਨਤਕ ਟਰੱਸਟ ਸੀ ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਟਰੱਸਟੀਸ਼ਿਪ ਤੋਂ ਹਟਾਉਣ ਲਈ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦਿੱਤਾ, ਸਭਾ ਨੂੰ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਟਰੱਸਟੀ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਖਾਤਿਆਂ ਲਈ ਇੱਕ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੀ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੁਆਰਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ, ਮੁਦਈ-ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ ਖਾਤਿਆਂ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਰਾਹਤ ਛੱਡ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਬਾਰੇ ਸਭਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਪਰ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੁਕਮ ਵਿੱਚ ਖਾਤਿਆਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਰਾਹਤ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਭਿੰਨਤਾ ਸੀ। ਮਹੰਤ ਨੇ ਪ੍ਰੀਵੀ ਕਾਊਂਸਿਲ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਲਈ ਛੁੱਟੀ ਮੰਗੀ, ਅਤੇ ਜਿਸ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਬਹਿਸ ਹੋਈ ਉਹ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਫ਼ਰਮਾਨ "ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਸੀ ਜਾਂ ਪਰਿਵਰਤਨ ਦਾ" ਸੀ। ਦੀਨ ਮੁਹੰਮਦ, ਜੇ., ਜਿਸ ਨੇ ਮੁੱਖ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ, ਨੇ ਅੰਨਪੂਰਣਬਾਈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਰੂਪਰਾਓ (3) ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਉਸ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਲਈ ਭਾਰਤ ਦੀਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੇ ਮਤਭੇਦ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ। ਪੰਨਾ 164 ਤੇ, ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ:

“ਉਪਰੋਕਤ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਤੋਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਕਲਕੱਤਾ, ਮਦਰਾਸ, ਬੰਬਈ, ਪਟਨਾ ਅਤੇ ਲਾਹੌਰ ਦੀਆਂ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੇ ਅੰਨਪੂਰਣਬਾਈ ਬਨਾਮ ਰੂਪਰਾਓ (3) ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੀਵੀ ਕੌਂਸਲ ਦੇ ਆਪਣੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਨੇ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਰੱਖਿਆ ਕਿ ਕੌਂਸਿਲ ਵਿੱਚ ਮਹਾਮਹਿਮ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਛੁੱਟੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ

1. ਐਲ.ਆਰ. 1945 ਲਾਹ. 156 ਆਈ.ਐਲ.ਆਰ. 51 ਕੈਲ. 969

ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਬਿਨੈਕਾਰ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੋਧ ਦੇ ਕਾਰਨ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਪ੍ਰਿਰਵੀ ਕੌਸਲ ਕੋਲ ਜਾਣ ਦਾ ਉਸਦਾ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਉਦੇਸ਼ ਉਸ ਨੁਕਤੇ ਨੂੰ ਉਠਾਉਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਪਰ ਉਸ ਖੋਜ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣਾ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਇਹ ਕਪੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੇ. ਨੇ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਸ ਪੱਖ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਵਾਲ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ"।

ਉਸਨੇ ਰਾਜਾ ਬੁਰਜਸੁੰਦਰ ਦੇਬ ਬਨਾਮ ਰਾਜਾ ਰੇਜੇਂਦਰ ਨਰਾਇਣ ਭੰਜ ਦੇਵ (1) ਵਿੱਚ ਉਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਸਮੇਤ ਪਟਨਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਲਏ ਗਏ ਉਲਟ ਵਿਚਾਰ ਦਾ ਵੀ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਹੋਰ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਲਏ ਗਏ ਵਿਚਾਰ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਰੱਖੇ ਗਏ। ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ ਖਾਤਿਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਰਾਹਤ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਈ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਪਰਿਵਰਤਨ ਕਿਸੇ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਸਗੋਂ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਸੀ।

"ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਕੇਸ ਦਾ ਉਹ ਹਿੱਸਾ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਇਸ ਨੂੰ ਇਸ ਨਾਲ ਕੋਈ ਵੀ ਚਿੰਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ।" ਸਾਰੇ ਇਰਾਦਿਆਂ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਜੋਂ ਛੁੱਟੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਰਾਏ ਦਾ ਰੁਝਾਨ ਉਸ ਵਿਚਾਰ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਸੀ ਜੋ ਹੁਣ ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ, ਪਰਸਤਾਵਿਤ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਪਰ ਇਹ ਅਜਿਹਾ ਕੇਸ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਦੀ ਬਹੁਤ ਮਦਦ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਬੇਕੇਟ, ਜੇ. ਦੁਆਰਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ "ਫ਼ਰਮਾਨ ਵੱਖੋ-ਵੱਖਰਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਫ਼ਰਮਾਨ ਵਿੱਚ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਇਹ ਪਰਿਵਰਤਨ ਸਿਰਫ਼ ਕਾਰਨ ਹੈ। ਪਹਿਲਾਂ ਮੰਗੀ ਗਈ ਰਾਹਤ ਦੇ ਸਵੈਇੱਛਤ ਤਿਆਗ ਲਈ।"

(1) ਆਈ.ਐਲ.ਆਰ. 20 ਪੈਟ. 459,

ਭਾਰਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਰਿਪੋਰਟਾਂ

ਵਿਚ ਵਾਹਿਦ-ਉਦ-ਦੀਨ ਬਨਾਮ ਮੱਖਣ ਲਾਲ (1) > ਭਾਰਤ ਦਾ ਮੁੱਖ ਸੰਘ

ਵੀ. ਕਨਹੱਈਆ ਲਾਲ- ਕਪੂਰ, ਜੇ. ਦੀਨ ਮੁਹੰਮਦ, ਜੇ. ਦੁਆਰਾ ਦੁਬਾਰਾ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ ਗਿਆ। ਪ੍ਰਿਵੀ ਕੌਂਸਲ ਕੋਲ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਜਿੱਥੇ ਗੈਰ-ਪੁਸ਼ਟੀ ਦਾ ਰਸਤਾ ਉਸਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਜੇਕਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਉਲਟਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਫਰਮਾਨ ਦੇ ਪੁਸ਼ਟੀ ਵਾਲੇ ਹਿੱਸੇ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਫਰਮਾਨ ਦੇ ਉਸ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪ੍ਰਿਵੀ ਕੌਂਸਲ ਕੋਲ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਫਰਮਾਨ ਦੇ ਦੂਜੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਲਈ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇੱਕ ਪਰਿਵਰਤਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਕੋਈ "ਅਪੀਲਯੋਗ ਸ਼ਿਕਾਇਤ" ਨਹੀਂ ਬਚੀ ਹੈ। ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪਿਛਲੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ। ਉਸਨੇ ਰਾਜਾ ਤਸਾਦਕ ਰਸੂਲ ਖਾਨ ਬਨਾਮ ਮਾਣਕ ਚੰਦ (2) ਦਾ ਵੀ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ, ਪਰ ਉਹ ਪਿਛਲੇ ਕੇਸ ਵਾਂਗ ਹੀ ਵਿਚਾਰ ਦਾ ਸੀ।

ਲਾਹੌਰ ਦੇ ਇਕ ਹੋਰ ਮਾਮਲੇ ਵਿਚ ਐੱਸ. ਅਤਰ ਕੌਰ ਬਨਾਮ ਲਾਲਾ ਗੋਪਾਲ ਦਾਸ (3) ਦੀ ਇੱਕ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਤੈਅ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਫਰਮਾਨ ਪ੍ਰੋਤ੍ਰਹਤਾ ਦਾ ਫਰਮਾਨ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਇਹ ਦੇਖਣਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸਮੁੱਚੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਗਏ ਬਿੰਦੂ ਜਾਂ ਬਿੰਦੂਆਂ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਜਿੱਥੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਕੁਝ ਬਿੰਦੂਆਂ 'ਤੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਖੋਜ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦੀ ਹੈ ਪਰ ਇਸ ਨੂੰ ਹੋਰਾਂ 'ਤੇ ਉਲਟਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਪਾਰਟੀ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਹੈ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਰੇ ਬਿੰਦੂਆਂ 'ਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੀਆਂ ਖੋਜਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਿਵੀ ਕਾਊਂਸਿਲ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਲਈ ਅੰਦੋਲਨ ਕਰੋ, ਕੌਂਸਿਲ ਵਿੱਚ ਮਹਾਮਹਿਮ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਹਾਲਾਂਕਿ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਵਾਲ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਮੁਦਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਪੰਜ ਦੁਕਾਨਾਂ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਅਤੇ ਰੁਪਏ ਮਹੀਨਾ ਭੱਤੇ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। 30 ਉਸ ਦੇ ਪਤੀ ਦੀ ਇੱਛਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਰੁਪਏ ਲਈ ਇੱਕ ਫਰਮਾਨ. ਕਿਰਾਏ ਦੇ ਹਿਸਾਬ ਨਾਲ 19,000 ਰੁਪਏ

(1) ਐਲ.ਐਲ.ਆਰ. 1945 ਲਾਹ. 242

(2) 30 L.A. 35

(3) A.I.R. 1948 ਲਾਹ.

ਪੰਜਾਬ ਸੀਰੀਜ਼

ਦੁਕਾਨਾਂ ਦੀ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ਼ ਇੰਡੀਆ, ਘੋਸ਼ਣਾਤਮਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਘਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ-ਉਸਨੂੰ ਅਤੇ ਕਨਹਾਇਆ ਲਾਲ ਨੂੰ-, ਘੋਸ਼ਣਾਤਮਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਕਿ ਐਕਸ਼ ਸ਼ਾਮ ਲਾਟ ਏ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਵਾਰਡ ਉਸ ਦੇ ਅੰਜ ਗੋਪਾਲ ਦਾਸ ਕਪੂਰ ਜੇ ਲਈ ਲਾਜ਼ਮੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਅਵਾਰਡ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸੀਨੀਅਰ ਸਬ-ਜੱਜ ਦੇ ਪਿਛਲੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੁਆਰਾ ਪਾਬੰਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਕਰਨ 'ਤੇ ਮੁਦਈ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਫਲ ਰਿਹਾ। ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਰਾਜਾ ਬ੍ਰਜਸੁੰਦਰ ਦੇਬ ਬਨਾਮ ਰਾਜਾ ਰਾਜੇਂਦਰ ਨਾਰਾਇਣ ਭੰਜ ਦੇਵ (1) ਵਿੱਚ ਸਰ ਟ੍ਰੇਵਰ ਹੈਰੀਜ਼, ਸੀ.ਜੇ. ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ।

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਮੁੱਖ ਅਦਾਲਤ ਪਹਿਲੇ ਵਿਚਾਰ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਸੀ ਅਤੇ ਦੋ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਉਲਟ ਵਿਚਾਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਭਾਵ, ਜੇ ਕੋਈ ਫਰਕ ਕਿੰਨਾ ਵੀ ਛੋਟਾ ਹੋਵੇ, ਇਹ ਪੁਸ਼ਟੀ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਦੋ ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾ ਨਜ਼ਰੀਆ ਅਪਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਪਰ ਅਜਿਹਾ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਬੈਂਚ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਪਰਿਵਰਤਨ ਖਾਤਿਆਂ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਸਵੈਇੱਛਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਛੱਡਣ ਕਾਰਨ ਸੀ। ਕਾਰਨ ਚੰਗਾ ਜਾਂ ਮਾੜਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਪਰ ਫੈਸਲਾ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬੈਂਚ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਪੁਸ਼ਟੀ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਹੁੰਦਾ ਜੇਕਰ ਖਾਤਿਆਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਦਾਅਵੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੁੰਦਾ। ਵਾਹਿਦ-ਉਦ-ਦੀਨ ਦੇ ਕੇਸ (2) ਵਿੱਚ, ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਓਟ ਸ਼ੁਰੀ ਨਾਥ ਰਾਏ ਦੇ ਕੇਸ (3) ਨੂੰ ਅਪਣਾਇਆ, ਜੋ ਕਿ ਭਾਰਤ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਜਾਪਦਾ ਹੈ।

ਫਿਰ ਚੌਧਰੀ ਅਬਦੁਰ ਰਹਿਮਾਨ ਖਾਨ ਬਨਾਮ ਚੌਧਰੀ ਰਘਬੀਰ ਸਿੰਘ (4) ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪੂਰਵਜ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਲਈ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਅਤੇ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਵਿਚਾਰ ਅਤੇ ਲੋੜ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਥੇ ਸੀ

(1) ਐਲ.ਐਲ.ਆਰ. 20 ਪੈਟ. 459

(2) ਆਰ (1945) ਲੈਬ. 242.

(3) 8 C.W.N. 294.

(4) 53 ਪੀ.ਐਲ.ਆਰ. 39,

ਭਾਰਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਰਿਪੋਰਟਾਂ

ਸੰਪੱਤੀ ਅਤੇ ਉਸ ਰਕਮ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ 'ਤੇ ਰਕਮ ਜਿਸ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਲਿਆ ਜਾਣਾ ਸੀ, ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਫ਼ਰਮਾਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅੰਤਰ। ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਲਈ "***" ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਮੰਗੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਜਿੰਨੀ ਰਕਮ 'ਤੇ, ਉਹ ਕਪੂਰ ਸੀ।

ਜੇ, ਜਿਸ ਦਾ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਕਬਜ਼ਾ ਮਿਲ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਵਧਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। 2,760 ਤੋਂ ਰੁ. 9,790, ਫੈਸਲਾ ਗੈਰ-ਪਰਮਾਣਤ ਸੀ, ਪਰ ਇਹ ਵਿਵਾਦ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬ੍ਰਹਮਾ ਨੰਦ ਦੇ ਕੇਸ (1) ਵਿੱਚ ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਵਾਹਿਦ-ਉਦ-ਦੀਨ ਦੇ ਕੇਸ (2) ਵਿੱਚ ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਸੀ। ਰਾਜਾ ਬ੍ਰਜਸੁੰਦਰ ਦੇਬ ਬਨਾਮ ਰਾਜਾ ਰਾਜੇਂਦਰ ਨਰਾਇਣ ਭੰਜ ਦੇਵ (3) ਵਿੱਚ ਤਰਕ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਹੁਕਮ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਪ੍ਰੀਵੀ ਕੌਂਸਲ ਦੁਆਰਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਵਿਚਾਰ ਕਿ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੇ ਇੱਕ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਸਮੁੱਚੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਝੂਠ ਹੈ। ਇਸ ਕੇਸ ਦੀ ਪੈਰਵੀ ਹਰਨਾਮ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਖੋਸਲਾ, ਜੇ.ਜੇ., ਨੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦਿੱਲੀ ਇੰਪਰੂਵਮੈਂਟ ਟਰੱਸਟ ਬਨਾਮ ਚੌ. ਕੇਹਰ ਸਿੰਘ (4)। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਵਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਾਹੌਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਦੋ ਫੁੱਲ ਬੈਂਚਾਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਮੈਂ ਉੱਪਰ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਹੋਰ ਕੁਝ ਕਹਿਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸ਼੍ਰੀ ਨਾਥ ਰਾਏ ਬਨਾਮ ਰਾਜ ਸਕੱਤਰ (5) ਨਾਲ ਡੀਲ ਕਰ ਚੁੱਕਾ ਹਾਂ। ਅੰਨਪੂਰਣਬਾਈ ਦੇ ਕੇਸ (6) ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੀਵੀ ਕੌਂਸਲ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਨਰੇਂਦਰ ਲਾਲ ਦਾਸ ਚੌਧਰੀ ਬਨਾਮ ਗੋਪੇਂਦਰ ਲਾਲ ਦਾਸ ਚੌਧਰੀ (7) ਵਿੱਚ ਮਾਮਲਾ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ। ਉੱਥੇ ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਵੰਡ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸਦੀ ਕੀਮਤ ਰੁਪਏ ਸੀ। 10,00,000 ਇੱਕ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਸੀ

(1) ਐਲ.ਐਲ.ਆਰ. 1945 ਲਾਹ. 156

(2) ਐਲ.ਐਲ.ਆਰ. 1945 ਲਾਹ. 242

(3) ਐਲ.ਐਲ.ਆਰ. 20 ਪੈਟ. 459

(4) ਸੀ.ਐਮ. ਐਪ | ਸੰਨ 1955 ਦਾ 609 ਸੀ

(5) 8 C.W.N. 294

(6) ਆਈ.ਐਲ.ਆਰ. 51 ਕੈਲ. 969

(7) ਏ.ਐਲ.ਆਰ. 1927 ਕੈਲ. 543

ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਲਿਜਾਇਆ ਗਿਆ ਜਿੱਥੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫ਼ਰਮਾਨ ਵੱਖੋ-ਵੱਖਰਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਕਨਹਾਯਾ ਲਾਲਗੱਜ ਸੀ... ਉਸ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਹਿੱਸਾ ਜੋ ਉਸ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮ ਅਲ ਹੇਜ ਕੋਜੇ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਬਾਕੀ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੇ ਕਪੂਰ ਜੇ. ਦੀ ਅਪੀਲ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਪ੍ਰੀਵੀ ਕੌਂਸਲ ਕੋਲ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਲਈ ਛੁੱਟੀ ਮੰਗੀ ਸੀ। ਰੈਂਕਿਨ, ਸੀ.ਜੇ. ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅੰਨਪੂਰਨਾਬਾਈ ਦੇ ਕੇਸ (1) ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਪਰ ਸਿੱਖਿਅਤ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਕੇਸ ਨੇ ਸ਼੍ਰੀ ਨਾਥ ਰਾਏ ਦੇ ਕੇਸ (2) ਨੂੰ ਇਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਵਿਵਾਦ ਹੈ। ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੀ ਰਕਮ ਜਾਂ ਹਰਜਾਨੇ ਦੀ ਰਕਮ ਬਾਰੇ, ਸ਼੍ਰੀ ਨਾਥ ਰਾਏ ਦੇ ਕੇਸ (2) ਦਾ ਤਰਕ, ਉਸ ਸਿਧਾਂਤ ਦੀ ਸਹੀ ਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਬਿਭੂਤੀ ਭੂਸ਼ਣ ਦੱਤਾ ਬਨਾਮ ਸ਼੍ਰੀਪਤੀ ਦੱਤਾ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (3), ਸ਼੍ਰੀ ਨਾਥ ਰਾਏ ਦੇ ਕੇਸ (2) ਦੀ ਪੈਰਵੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਇੱਕ ਬਿੰਦੂ 'ਤੇ ਮੂਲ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਸੋਧਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਿਨੈਕਾਰ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਉਹ ਉਸ ਸੋਧ ਕਾਰਨ ਹੋਰ ਨੁਕਤਿਆਂ 'ਤੇ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਠੋਸ ਸਵਾਲ ਦੇ ਬਿਨਾਂ ਸਹਿਮਤੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਨਰੇਂਦਰ ਲਾਲ ਬਨਾਮ ਗੋਪੇਂਦਰ ਲਾਲ (4) ਵਿੱਚ ਰੈਂਕਿਨ, ਸੀ.ਜੇ. ਦੇ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਰੈਂਕਿਨ, ਸੀ.ਜੇ. ਦੁਆਰਾ ਰੱਖੀ ਗਈ ਵਿਆਖਿਆ ਦਾ ਪਾਲਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਕਲਕੱਤਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਤਾਜ਼ਾ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ, ਪ੍ਰਬੋਧ ਚੰਦਰ ਬਨਾਮ ਹਾਰਾ। ਹਰੀ ਰਾਏ (5), ਪਿਛਲੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੀ ਦਰੁਸਤਤਾ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸ਼ੱਕ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਕੋਈ ਫੈਸਲਾ ਪੁਸ਼ਟੀ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਸ਼ੱਕ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿੱਥੇ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਸ਼ੱਕ ਹੈ। ਬਿਨੈਕਾਰ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਕਰਕੇ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਛੁੱਟੀ ਦੇ ਕੇ ਇਸਦਾ ਹੱਲ ਕਰੇਗਾ।

(1) ਐਲ.ਐਲ.ਆਰ. 51 ਕੈਲ. 969

(2) 8 C.W.N. 294.

(3) ਆਈ.ਐਲ.ਆਰ. 62 ਕੈਲ. 257.

(4) ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1927 ਕੈਲ. 543.

(5) ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1954 ਕੈਲ. 618.

ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਦੋ ਇਲਾਹਾਬਾਦ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਭਗਵਾਨ ਸਿੰਘ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਬਨਾਮ ਇਲਾਹਾਬਾਦ ਬੈਂਕ (1), ਅਤੇ ਕੰਵਲ ਨਾਥ ਬਨਾਮ.

ਬੀਠਲ ਦਾਸ (2), ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜੇ ਕੋਈ ਫ਼ਰਮਾਨ K^{^^}...! ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫ਼ਰਮਾਨ ਵੱਖਰਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ

ਬਿਨੈਕਾਰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਡਿਕਰੀ ਕਪੂਰ, ਜੇ. ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਤੁਰੰਤ ਪੁਸ਼ਟੀ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਹੇਠਾਂ ਅਤੇ ਇਹੀ ਵਿਚਾਰ ਸ਼੍ਰੀ-ਨਰਾਇਣ ਖੰਨਾ ਬਨਾਮ ਸਕੱਤਰ ਰਾਜ (3) ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਗਿਆ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। ਵਕੀਰ ਵਿਚ

ਭਾਰਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਰਿਪੋਰਟਾਂ

ਅਲੀ ਖਾਨ ਬਨਾਮ ਨਰਾਇਣ ਦਾਸ (4), ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਵਿਚਾਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਇਲਾਹਾਬਾਦ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਦੋ ਬਾਅਦ ਦੇ ਫੁੱਲ ਬੈਂਚਾਂ ਨੇ ਨੱਥੂ ਲਾਲ ਬਨਾਮ ਰਘੁਬੀਰ ਸਿੰਘ (5), ਅਤੇ ਜੱਗੂ ਬਾਈ ਬਨਾਮ ਹਰੀ-ਹਰ ਪ੍ਰਸਾਦ ਸਿੰਘ (6), ਅੰਨਪੁਰੰਦਬਾਈ ਦੇ ਕੇਸ (7) ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਸੋਧ ਕਿਸੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਰੋਕਦੀ ਹੈ। ਨਾਥੂ ਵਿਚ। ਲਾਲ ਦੇ ਕੇਸ (5), ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਦਾਇਰ ਕਰਾਸ-ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਨਤੀਜੇ ਦੇ ਨਾਲ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਸੀ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਤੁਰੰਤ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਵੱਖਰਾ ਸੀ। ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ ਦੀ ਧਾਰਾ 110 ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਸਰ ਸ਼ਾਹ ਮੁਹੰਮਦ-ਸੁਲੇਮਾਨ, ਸੀ. ਜੇ., ਨੇ ਪੀ. 149:-

"ਇਸਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਸੈਕਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਨਵੇਂ ਸ਼ਬਦ ਕਿਉਂ ਪੇਸ਼ ਕਰਨੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਮੀਕਰਨ 'ਹੇਠਾਂ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ' ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ 'ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਕਾਫੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ' ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ 'ਲਾਗਤਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਆਧਾਰਾਂ 'ਤੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵੱਖੋ-ਵੱਖਰੀ ਸੀ, ਭਾਵੇਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹੱਦ ਤੱਕ, ਫ਼ਰਮਾਨ ਇੱਕ ਪੁਸ਼ਟੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ।"

(1) ਐਲ.ਐਲ.ਆਰ. 43 ਸਾਰੇ. 220

(2) ਆਈ.ਐਲ.ਆਰ. 44 ਸਾਰੇ. 200

(3) ਏ.ਐਲ.ਆਰ. 1939 ਸਾਰੇ. 723

(4) ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1939 ਏਆਈਐਲ 322

(5) ਐਲ.ਐਲ.ਆਰ. 54 ਸਾਰੇ. 146 (ਐਫ.ਬੀ.)

ਐਲ.ਐਲ.ਆਰ. 1941 AIL 180 (F.B.)

1.ਐਲ.ਆਰ. 51 ਕੈਲ 969

ਪੰਜਾਬ ਸੀਰੀਜ਼

ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ਼ ਇੰਡੀਆ ਜੱਗੋ ਬਾਈ ਬਨਾਮ ਹਰੀਹਰ ਪ੍ਰਸਾਦ ਸਿੰਘ (1), ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਨ੍ਹੱਈਆ ਲਾਲ- ਵਿਆਜ ਦੇ ਨਾਲ ਮਿਲ ਕੇ ਵਿਚਾਰੇ ਪੈਸੇ ਦੀ ਵਾਪਸੀ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸੀ; ਸ਼ਾਮ ਲਾਲ ਜਾਜ ਕੁਤ ਨੇ ਵਿਚਾਰੇ ਪੈਸੇ ਲਈ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦਿੱਤਾ/ਕਪੂਰ ਜੀ 6 ਫੀਸਦੀ 'ਤੇ ਵਿਆਜ ਜੋ ਕਿ ਰੁਪਏ 'ਤੇ ਆਇਆ।

18,700 ਹੈ। ਅਪੀਲ 'ਤੇ ਵਿਆਜ ਨੂੰ ਘਟਾ ਕੇ ਰੁਪਏ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। 12,380 'ਤੇ 4 ਫੀਸਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੁਸ਼ਟੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ, ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰੀਵੀ ਕੌਂਸਲ ਕੋਲ ਅਪੀਲ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਥੌਮ, ਸੀ.ਜੇ., ਜਿਸ ਨੇ ਬੈਂਚ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ, ਨੇ ਵਕੀਰ ਅਲੀ ਖਾਨ ਬਨਾਮ ਨਾਰਾਇਣ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਟੀਐਫਏ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ।

ਦਾਸ (2), ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀ ਨਰਾਇਣ ਖੰਨਾ ਬਨਾਮ ਸੈਕਟਰੀ ਆਫ ਸਟੇਟ (3), ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਸੀ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਫੈਸਲਿਆਂ ਨੂੰ ਹੁਣ ਚੰਗਾ ਕਾਨੂੰਨ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਇਲਾਹਾਬਾਦ ਦੇ ਇੱਕ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਮਾਊਂਟ ਜਮਨ ਕੰਵਰ ਬਨਾਮ ਲਾਲ ਬਹਾਦੁਰ (4), ਸੁਲੇਮਾਨ, ਸੀ.ਜੇ., ਅਤੇ ਸਰ ਜੌਹਨ ਥੌਮ, ਸੀ.ਜੇ. ਦੁਆਰਾ ਲਏ ਗਏ ਵਿਚਾਰ ਦਾ ਪਾਲਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿੱਥੇ ਕਈ ਆਈਟਮਾਂ 'ਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਲਿਆਂਦੀ ਗਈ ਸੀ। ਜਾਇਦਾਦ ਅਤੇ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਕੁਝ ਵਸਤੂਆਂ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਡਿਕਰੀ ਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਹੇਠਾਂ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 110 ਦੇ ਤਹਿਤ ਛੁੱਟੀ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ।

ਇਲਾਹਾਬਾਦ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਤਾਜ਼ਾ ਫੁਲ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ, ਰਾਣੀ ਫਤਿਹ ਕੰਵਰ ਬਨਾਮ ਰਾਜਾ ਦੁਰਬਈ (5), ਪੀ.ਐਲ. ਭਾਰਗਵ, ਜੇ. ਨੇ ਸਰ ਟ੍ਰੇਵਰ ਹੈਰੀਜ਼, ਸੀ.ਜੇ. ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ, ਜੋ ਕਿ ਦੇ ਤਾਜ਼ਾ ਫੁਲ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਦੁਹਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਕਨਕ ਸੁੰਦਰ ਬਨਾਮ ਰਾਮ ਲਖਨ (6) ਵਿੱਚ ਪਟਨਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ। ਇਸ (ਇਲਾਹਾਬਾਦ) ਵਿੱਚ ਤੱਥ

(1) ਆਈ.ਐਲ.ਆਰ. 1941 ਸਾਰੇ. 181.

(2) ਆਈ.ਐਲ.ਆਰ. 1939 ਸਾਰੇ. 443.

(3) ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1939 ਸਾਰੇ. 723

(4) ਆਈ.ਐਲ.ਆਰ. 1946 ਸਾਰੇ. 328.

(5) ਆਈ.ਐਲ.ਆਰ. (1952) 2 ਸਾਰੇ. 605.

(6) ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1956 ਪੈਟ. 325, 336.

ਮਾਮਲਾ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਭਾਰਤੀ ਸੰਘ ਦੇ ਕਥਿਤ ਗੋਦ ਲਏ ਪੁੱਤਰ ਦੀ ਵਿਧਵਾ ਫਤਿਹ ਕੰਵਰ ਨੇ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮਾ ਲਿਆਇਆ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ "- ਅਜਿਹੀ ਵਿਧਵਾ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ ਸਾਰੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਹੱਕਦਾਰ, ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਪਰਿਵਾਰਕ ਸਮਝੌਤੇ ਅਤੇ ਰਿਵਾਜ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ।

ਨੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਹੈ।

ਭਾਰਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਰਿਪੋਰਟਾਂ

ਪਤੀ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗੋਦ ਲੈਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਪਰ ਕਪੂਰ, ਜੇ. ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਸਿਵਾਏ ਉਸ ਨੂੰ ਰੁਪਏ ਦੀ ਸਾਂਭ-ਸੰਭਾਲ ਮਿਲੀ। 3,000 ਪ੍ਰਤੀ ਸਾਲ। ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੇ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਫਤਿਹ ਕੁੰਵਰ ਨੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਕੀਤਾ। ਅਪੀਲ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਕਰਾਸ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਇਸ ਫ਼ਰਮਾਨ ਖ਼ਿਲਾਫ਼ ਵਿਧਵਾ ਨੇ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਲਈ ਛੁੱਟੀ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਉਸ ਦੀ ਦਲੀਲ ਸੀ ਕਿ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਨੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇ ਕੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਬਲਤਾ ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਸੀ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ

ਨੇ ਕੁਝ ਬਿੰਦੂਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਹੋਰ ਬਿੰਦੂਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਲਟਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇ ਉਠਾਏ ਗਏ ਨੁਕਤੇ ਵੰਡਣ ਯੋਗ ਹਨ ਤਾਂ ਉਹਨਾਂ ਬਿੰਦੂਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅਪੀਲ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ. ਅਗਰਵਾਲਾ, ਜੇ. ਦੁਆਰਾ ਬਹੁਮਤ ਨਿਰਣਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਰੱਖੇ ਗਏ ਸਨ:-

ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸੰਘ, ਅਪੀਲ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਵਾਲ ਸ਼ਾਮਲ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਕਨ੍ਹਾਯਾ

ਲਾਲ-ਸ਼ਾਮ ਜੇ ਇਸ ਕਸੌਟੀ ਨੂੰ ਮੰਨ ਲਿਆ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਸ਼ਬਦ 'ਫੈਸਲੇ' ਦਾ ਉਹ ਅਰਥ ਨਹੀਂ ਮਿਲੇਗਾ ਜੋ ਕਪੂਰ, ਜੇ- ਇਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰੀਵੀ ਕੌਂਸਲ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ' ਰਾਜਾ ਤਸਾਦੁਕ ਰਸੂਲ ਖਾਨ ਬਨਾਮ ਮਾਨਿਕ ਚੰਦ (1) ਵਿਚ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿਚ ਇਸਦਾ ਅਰਥ ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਅਪੀਲ ਪੂਰੇ ਫੈਸਲੇ, ਫ਼ਰਮਾਨ ਜਾਂ ਅੰਤਮ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਹੀਂ ਹੈ ਬਲਕਿ ਇਸਦੇ ਕੁਝ ਹਿੱਸਿਆਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿਚ 'ਫੈਸਲਾ' ਸ਼ਬਦ ਵਿਵਾਦ ਵਿਚਲੇ ਵਿਸ਼ਾ-ਵਸਤੂ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ ਧਾਰਾ 133(1) ਦੀ ਧਾਰਾ (ਏ) ਵਿਚ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਪ੍ਰੀਵੀ ਕੌਂਸਲ ਦੁਆਰਾ ਇਸ 'ਤੇ ਰੱਖੀ ਗਈ ਵਿਆਖਿਆ ਦੇ ਉਲਟ ਹੈ।

ਅਬਦੁਸ ਸਮਦ ਬਨਾਮ ਸ਼ਰੀਮਤੀ ਵਿੱਚ ਆਇਸ਼ਾ ਬੀਬੀ (2) ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਮੁੱਖ ਅਪੀਲ ਅਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ 'ਤੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੋਧਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਫੈਸਲਾ ਗੈਰ-ਹਾਜ਼ਰ ਹੈ ਅਤੇ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਕਰੇਗਾ। ਝੂਠ ਬੋਲੇ ਭਾਵੇਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਠੋਸ ਸਵਾਲ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸ. ਆਇਸ਼ਾ ਬੀਬੀ ਨੇ ਬਟਵਾਰੇ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਮਾਤਾ-ਪਿਤਾ ਦੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਵਿੱਚ 1/6 ਵੇਂ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ। ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਵਿਸ਼ਾ-ਵਸਤੂ ਦਾ ਮੁੱਲ, ਅਰਥਾਤ, ਉਸਦਾ ਹਿੱਸਾ ਰੁਪਏ ਸੀ। 6,311-11-। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਮੁਦਈ ਨਾਲ ਜੁੜੀਆਂ ਸੂਚੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਵਿੱਚ ਆਈਟਮਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ। ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਵੱਲੋਂ ਮੁੱਖ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਮੁਦਈਆਂ ਨੇ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ। ਅਪੀਲ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਪਰ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਹੋਇਆ ਕਿ ਮੁਦਈ ਦਾ ਸਾਰਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਮੁੱਕ ਗਿਆ। ਬਚਾਓ ਪੱਖਾਂ ਨੇ ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਪ੍ਰੀਵੀ ਕਾਊਂਸਿਲ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਲਈ ਛੁੱਟੀ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਕਿ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਡਿਕਰੀ ਨੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ। ਬੈਂਚ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਸੀ ਕਿ ਸੀ

(1) 30 ਐਲ.ਏ. 35

(2) ਆਈ.ਐਲ.ਆਰ. (1947) ਕਿਸਮਤ. 461

'ਫੈਸਲਾ' ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਪੂਰੇ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਘ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਨਾ ਕਿ ਇਸਦਾ ਹਿੱਸਾ ਅਤੇ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ।

ਕਿਸੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੇ ਹਰੇਕ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਸਟੈਮ ਕਰਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਅਬਦੁਲ ਮਜੀਦ ਖਾਨ ਬਨਾਮ ਦੱਤੂ ਰਾਓਜੀ (1) ਵਿੱਚ ਨਾਗਪੁਰ ਹਾਈ ਕਪੂਰ, ਜੇ-ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਲਏ ਗਏ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ, ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਕਈ ਵਿਵਾਦ ਹਨ।

ਭਾਰਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਰਿਪੋਰਟਾਂ

ਮੁਕੱਦਮੇ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਜਾਰੀ ਹੈ, ਡਿਕਰੀ, ਹਰੇਕ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਦੀ ਧਾਰਾ 110 ਵਿੱਚ 'ਫੈਸਲਾ' ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਫੈਸਲਾ। ਕਿਸੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਅਪੀਲ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਸਮੁੱਚੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ।

ਮੈਂ ਹੁਣ ਬੰਬਈ ਦੇ ਕੇਸਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਾਂਗਾ। ਅਜਿਹਾ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬੰਬੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਨਿਰਣਾਇਕ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਗਿਆ ਵਿਚਾਰ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ "ਫ਼ਰਮਾਨ" ਨੂੰ ਬਦਲਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਪੁਸ਼ਟੀ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਪੀਲ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਕਪੂਰਜੀ ਮਗਨੀਰਾਮ ਬਨਾਮ ਪੰਨਾਜੀ ਦੇਬੀਚੰਦ (2) ਵਿੱਚ ਹੋਈ ਸੀ। ਅਤੇ ਗੋਵਿੰਦ ਧੌਡੋ ਕੁਲਕਰਨੀ ਬਨਾਮ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਕੇਸ਼ਵ ਕੁਲਕਰਨੀ (3) ਵਿੱਚ। ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਮੁਦਈ ਧਿਰ ਨੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਅੱਧੇ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਵੰਡ ਦੁਆਰਾ ਕਬਜ਼ੇ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਲਿਆਂਦਾ। ਕਈ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਲਏ ਗਏ, ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੁਦਈ ਨੇ ਆਪਣਾ ਗੋਦ ਲੈਣਾ ਸਾਬਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਪਰ ਇਹ ਅਵੈਧ ਸੀ ਅਤੇ ਵਿਵਾਦ ਵਾਲੀ ਸਾਰੀ ਜਾਇਦਾਦ ਸਾਂਝੀ ਪਰਿਵਾਰਕ ਜਾਇਦਾਦ ਸੀ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਗੋਦ ਲੈਣ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਮੁਦਈ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਅਚੱਲ ਸੰਪਤੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ, ਸਿਰਫ ਕੁਝ ਚੀਜ਼ਾਂ ਸਾਂਝੀਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਨਹੀਂ ਸਨ ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ।

(1) ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1946 ਨਾਗ 307

(2) ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1929 ਬੰਬ 359

(3) ਆਈ.ਐਲ.ਆਰ. 1948 ਬੰਬ 881

ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ਼ ਇੰਡੀਆ ਨੇ ਇਹਨਾਂ ਸੰਪਤੀਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ "ਬਾਕੀ ਉਸਨੇ ਪ੍ਰਵੀ ਕਨਹਾਇਆ ਲਾਲ-ਕੌਸਲ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਲਈ ਛੁੱਟੀ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਸੀ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਪ੍ਰੀਵੀ ਕੌਸਲ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵਿਵਾਦ ਕਪੂਰ, ਜੇ. ਜਿਸ ਸਬੰਧੀ ਦੋਵਾਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵੱਲੋਂ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਕੇਸ ਇੱਕ ਪੁਸ਼ਟੀ ਦਾ ਸੀ ਨਾ ਕਿ ਅਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਦਾ। ਇਸ ਕੇਸ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵੱਖਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸਮੂਹ ਸਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਫਰਮਾਨ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸੀ, ਪਰ ਇਹ ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਸਵਾਲ ਜਾਂ ਇਸ ਦਿਰਸ਼ਟੀਕੋਣ ਦੀ ਸ਼ੁੱਧਤਾ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਅਜਿਹਾ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਲਾਹੌਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਵਾਹਿਦ-ਉਦ-ਦੀਨ ਬਨਾਮ ਮੱਖਣ ਲਾਲ (1) ਅਤੇ ਮਦਰਾਸ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਕੈਲਾਸਾ ਟੇਵਰ ਵੀ. ਕਾਸ਼ੀਵਿਸ਼ਵਨਾਥਨ (2) ਵਿੱਚ ਲਏ ਗਏ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਅਤੇ ਜਹਾਗੀਰਦਾਰ ਦੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈ ਸੀ।, ਜੇ., ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਅੰਨਪੂਰਣਬਾਈ ਬਨਾਮ ਰੂਪਰਾਓ (3) ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੀਵੀ ਕੌਸਲ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਸਹੀ ਵਿਆਖਿਆ ਹੈ। ਉਚਿਤ ਸਤਿਕਾਰ ਨਾਲ, ਮੈਂ ਇਹ ਕਹਾਂਗਾ ਕਿ ਜੇ ਪ੍ਰੀਵੀ ਕੌਸਲ ਦੁਆਰਾ ਜੋਵਾਦ ਹੁਸੈਨ ਦੇ ਕੇਸ (4) ਵਿੱਚ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲ ਪੂਰੇ ਫਰਮਾਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੈ ਅਤੇ ਤਸੱਦਕ ਰਸੂਲ ਖਾਨ ਬਨਾਮ ਮਾਨਿਕ ਚੰਦ (5) ਵਿੱਚ, ਕਿ 'ਫੈਸਲਾ' ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਪੂਰੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਪੂਰਾ ਫੈਸਲਾ, ਫਿਰ ਬੰਬੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਵਿਚਾਰ, ਅੰਨਪੂਰਣਬਾਈ ਦੇ ਕੇਸ (3) ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੀਵੀ ਕੌਸਲ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਸਹੀ ਅਰਥਾਂ ਦੇ ਉਲਟ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਮੈਂ ਤਰਜੀਹ ਦੇਵਾਂਗਾ। ਰਾਜਾ ਬ੍ਰਜਸੁੰਦਰ ਦੇਬ ਬਨਾਮ ਰਾਜਾ ਰਾਜੇਂਦਰ ਨਰਾਇਣ ਭੰਜ ਦੇਵ (6) ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਪਟਨਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਲਈ।

(1) ਆਈ.ਐਲ.ਆਰ. 1945 ਲਾਹ. 242

(2) ਐਲ.ਐਲ.ਆਰ. 1944 ਪਾਗਲ. 890

(3) ਆਈ.ਐਲ.ਆਰ. 51 ਕੈਲ. 969

(4) ਐਲ.ਐਲ.ਆਰ. ਏਪਤ। 24

(5) 30 ਐਲ.ਏ. 35

(6) ਆਈ.ਐਲ.ਆਰ. 20 ਪੈਟ. 459

ਭਾਰਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਰਿਪੋਰਟਾਂ

ਮਦਰਾਸ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ਼ ਇੰਡੀਆ ਦੇ ਸਾਰੇ ਕੇਸਾਂ ਦੀ ਚਰਚਾ ਕਰਨੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਵੈਂਕਿਤਾਸਾਮੀ ਚੇਤਿਆਰ ਬਨਾਮ ਸਕੂਟੀ ਪਿੱਲਈ ਏ ਲਾਲ (1) ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਕਈ ਵਿਸ਼ਾ-ਵਸਤੂ ਸਨ ਅਤੇ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇੱਕ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਅਪੀਲ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਬਿੰਦੂ ਉੱਤੇ ਮੂਲ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਉਲਟਾ ਦਿੱਤਾ- ਕਪੂਰ, ਜੇ. ਪੀਲੈਂਟ, ਉਸ ਨੂੰ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਹੋਰ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਉਲਟਾਉਣ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਉਹ ਹੋਰ ਨੁਕਤਿਆਂ 'ਤੇ ਅਪੀਲ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਰੱਖ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੇ ਸਹਿਮਤੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਇਹ ਵੀ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜੇ ਦੇਖਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ ਉਹ ਸਮੁੱਚੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਫੈਸਲਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਪ੍ਰੀਵੀ ਕੌਂਸਲ ਨੂੰ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਵਿਵਾਦ ਦੇ ਵਿਸ਼ਾ-ਵਸਤੂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਲਕਸ਼ਮਣ ਚੈਟਿਯਾਰ ਬਨਾਮ ਬੰਗਮ (2) ਵਿੱਚ ਵੀ ਇਹੀ ਵਿਚਾਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਗੰਗਾਦਾਰਾ ਅਈਅਰ ਬਨਾਮ ਸੁਬਰਾਮਣੀਆ ਸ਼ਾਸਤਰੀਗਲ (3) ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਨੇ ਇਸ ਕੇਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਗੈਰ-ਪੁਸ਼ਟਤਾ ਵਾਲਾ ਮੰਨਿਆ ਜਿੱਥੇ ਤੱਥ ਇਹ ਸਨ ਕਿ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸੀ। ਜੀ.ਪੀ. ਅਤੇ ਐਨ. ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ਼, ਘੋਸ਼ਣਾ ਲਈ ਕਿ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀਆਂ ਗਿਆਰਾਂ ਆਈਟਮਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ

ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸੀ ਅਤੇ ਜਿਸ ਨੇ ਬੰਦੋਬਸਤ ਦਾ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਸੀ

ਉਨ੍ਹਾਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਗਿਆਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਛੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਦਾਅਵਿਆਂ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

ਜੀ, ਪੀ ਅਤੇ ਐਨ ਨੇ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਕਿ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਛੇ ਆਈਟਮਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ 'ਚ ਘੋਸ਼ਣਾ ਦੇਣ 'ਚ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਮੁਦਈ ਨੇ ਕਰਾਸ ਇਤਰਾਜ਼ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ। ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਪਰ ਅੰਤਰ-ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਜੀ.ਪੀ. ਅਤੇ ਐਨ. ਨੇ ਪ੍ਰੀਵੀ ਕੌਂਸਲ ਕੋਲ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਲਈ ਛੁੱਟੀ ਮੰਗੀ ਅਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀਆਂ ਛੇ ਵਸਤੂਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਸਮਕਾਲੀ ਖੋਜ ਸੀ, ਕੋਡ ਆਫ਼ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ ਦੀ ਧਾਰਾ 110 ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਪੂਰੀਆਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਵੱਖਰਾ ਸੀ

(U A.I.R. 1936 ਮੈਡ. 881

(2) ਐਲ.ਐਲ.ਆਰ. 1947 ਮੈਡ. 744

(3) ਐਲ.ਐਲ.ਆਰ. 1947 ਮੈਡ. 6

ਪੰਜਾਬ ਸੀਰੀਜ਼

VOLX

ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਨਾ ਕਿ ਪੁਸ਼ਟੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਕੋਲ ਅਪੀਲ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀ।

ਕਨ੍ਹਾਯਾ ਲਾਲ-

ਸ਼ਾਮ ਲਾਲ ਵੱਟਾਪੁਰਗਦਾ ਵਿਰਾਘਵ ਰਾਓ ਬਨਾਮ ਮੋਥੇ ਨਰਸਿਮਹਾ ਰਾਓ (1) ਵਿੱਚ, ਕਪੂਰ, ਜੇ. ਵਿਖੇ ਸਵਾਲਾਂ 'ਤੇ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਪੂਰੇ ਕੇਸ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਤਸਵੀਰ-ਘਰ ਤੋਂ ਬੈਦਖਲੀ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸਦਾ ਮਦਰਾਸ ਰੈਂਟ ਕੰਟਰੋਲ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਾਬੰਦੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਨੂੰ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਰੁਪਏ ਦੇ ਹਰਜਾਨੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। 200 ਪ੍ਰਤੀ ਦਿਨ. ਅਪੀਲ 'ਤੇ ਹਾਈਕੋਰਟ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨਹੀਂ ਸਨ ਬਲਕਿ ਘੁਸਪੈਠ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸਨ ਅਤੇ ਹਰਜਾਨੇ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇਸ ਨੇ ਦਰ ਨੂੰ ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਘਟਾ ਦਿੱਤਾ। 200 ਤੋਂ 50 ਰੁਪਏ ਪ੍ਰਤੀ ਦਿਨ। ਬਚਾਓ ਪੱਖਾਂ ਨੇ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਲਈ ਛੁੱਟੀ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਅਪੀਲ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਜੋਂ ਰੱਖੀ ਗਈ ਸੀ।

ਬਾਅਦ ਦੇ ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਦੇ ਇੱਕ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਚਿਤਮ ਸੁੱਬਾ ਰਾਓ ਬਨਾਮ ਵੇਲਾ ਮਨਕੰਨੀ ਚੇਲਾਮਈਆ (2), ਤੱਥ ਇਹ ਸਨ। ਮੁਦਈ ਇੱਕ ਘੋਸ਼ਣਾ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਲੈ ਕੇ ਆਇਆ ਸੀ ਕਿ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਹਿਲੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਸੀਅਤ ਝੂਠੀ ਅਤੇ ਜਾਅਲੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਜੋ ਸਮਾਂ-ਸਾਰਣੀ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਮੇਸਨੇ ਦੇ ਮੁਨਾਫੇ ਲਈ ਅਤੇ ਲੇਖਾ ਦੇਣ ਲਈ ਅਰਦਾਸ ਵੀ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਸੀਅਤ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਸਨ। ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਸੀਅਤ ਸੱਚੀ ਸੀ ਅਤੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇੱਕ ਅਨੁਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਖਾਤੇ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਲਈ ਵੀ. ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਕੀਤੇ ਜਾਣ 'ਤੇ ਖਾਤਿਆਂ ਦੀ ਰਾਹਤ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਹੋਰ ਖੋਜਾਂ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੇ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਲਈ ਛੁੱਟੀ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ।

(1) ਆਈ.ਐਲ.ਆਰ. 1950 ਮੈਡ. 381

(2) ਆਈ.ਐਲ.ਆਰ. 1953 ਮੈਡ 1

ਭਾਰਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਨਿਰਯਾਤ

ਫੁਲ ਬੈਂਚ ਨੇ ਰਾਣੀ ਫਤਿਹ ਕੁੰਵਰ ਬਨਾਮ ਰਾਜਾ, ਦੁਰਬੀ-ਕਨ੍ਹੱਈਆ ਲਾਲ-ਸਿੰਘ (1) ਦੇ ਇਲਾਹਾਬਾਦ ਬਨਾਮ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਬਹੁਮਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਉਹੀ ਵਿਚਾਰ ਰੱਖਿਆ ਜੋ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਦਾ ਸੀ। ਪੰਨਾ 14 'ਤੇ ਤਿੰਨ ਸਵਾਲ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ- ਸ਼ਾਮ ਲਾਲ ਦੇ ਜਵਾਬ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਿੱਖਿਅਤ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਨੇ ਕਪੂਰ ਜੇ.

"(i) ਜੇਕਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਜਾਂ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪ੍ਰੀਵੀ ਕਾਊਂਸਿਲ ਨੂੰ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਬਦਲਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। ਜਿਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪਰਿਵਰਤਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਪਰ ਉਸ ਧਿਰ ਨੂੰ ਵੀ ਜਿਸ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਪਰਿਵਰਤਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਪਰ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਜਿਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਤਬਦੀਲੀ ਹੋਈ ਹੈ, ਉਹ ਪ੍ਰੀਵੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਅਪੀਲ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ-ਵਸਤੂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਕੌਸਲ।

(ii) ਵਿਵਾਦ ਵਿਚਲੇ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਭਾਗਾਂ ਜਾਂ ਆਪਹੁਦਰੇ ਭਾਗਾਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡਿਆ ਜਾਂ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਜਾਂ ਵੰਡਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਅਸਲ ਪਰੀਖਿਆ ਵਿਵਾਦ ਤੇ ਵਿਵਾਦ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦੀ ਹੋਵੇਗੀ।

(iii) ਜੇਕਰ ਉਹ ਮਾਮਲਾ ਜਿਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਪਰਿਵਰਤਨ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਅਪੀਲ ਦੇ ਵਿਸ਼ਾ-ਵਸਤੂ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ suc ਪਰਿਵਰਤਨ ਅਪੀਲ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਦੇਵੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਮਾਮਲੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਪਰਿਵਰਤਨ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ, ਇਹ ਉਦੋਂ ਹੋਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਇਹ ਪਰਿਵਰਤਨ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਿਨੈਕਾਰ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ।"

(1) 1.ਐਲ.ਆਰ. (1952) 2 ਸਾਰੇ. 605.

ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ਼ ਇੰਡੀਆ ਪੰਨਾ 18 'ਤੇ, ਰਾਜਮਨਾਰ, ਸੀ. ਜੇ., ਨੇ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿਚ ਕਿਹਾ ਕਪੂਰ, ਜੇ-

"ਮੈਨੂੰ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਲਾਰਡ ਡੁਨੇਡਿਨ ਦੀ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਸਮਝਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਿਵਸਥਾ ਸੀ। ਉਸ ਘੋਸ਼ਣਾ ਨੂੰ ਉਸ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਮੇਰਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਰੈਂਕਿਨ, ਨਰਿੰਦਰ ਲਾਲ ਬਨਾਮ ਗੋਪੇਂਦਰ ਲਾਲ (2) ਵਿੱਚ ਸੀ.ਜੇ. ਦਾ ਨਜ਼ਰੀਆ ਤਰਕਪੂਰਨ, ਸਰਲ ਅਤੇ ਵਾਜਬ ਹੈ ਅਤੇ ਤਰਕਹੀਣ ਨਹੀਂ, ਮਿਹਨਤੀ ਅਤੇ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਤਰਕਸ਼ੀਲ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਰਘਿਆ ਰਾਓ, ਜੇ., ਸੋਚਦੇ ਹਨ (ਦੇਖੋ ਪੰਨਾ 395)। ਉਹ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ, ਮੈਂ ਉਸ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਨਹੀਂ ਹਾਂ ਕਿ ਰੈਂਕਿਨ, ਸੀ.ਜੇ., ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰੀਵੀ ਕੌਂਸਲ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਸੀਮਤ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪਾਂ ਦੀ ਸਾਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਨਹੀਂ ਸੀ।"

ਪਰ ਸਰ ਜਾਰਜ ਰੈਂਕਿਨ, ਸੀ.ਜੇ. ਨੇ ਖੁਦ ਨਰੇਂਦਰ ਲਾਲ ਬਨਾਮ ਗੋਪੇਂਦਰ ਲਾਲ (2) ਵਿੱਚ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਇਹ ਨਿਯਮ ਸ਼੍ਰੀ ਨਾਥ ਰਾਏ ਦੇ ਕੇਸ (3) ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੀ ਰਕਮ ਜਾਂ ਇਸ ਬਾਰੇ ਵਿਵਾਦ ਹੈ। ਦੇ ਤਰਕ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਦਾ amor. ਸ਼੍ਰੀ ਨਾਥ ਰਾਏ ਦਾ ਕੇਸ (3) ਉਸ ਸਿਧਾਂਤ ਦੀ ਸਹੀ ਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਡਿਕਰੀ ਟ੍ਰਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਮਤਲਬ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਪੂਰਾ ਫੈਸਲਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕੋਈ ਵੀ ਪਰਿਵਰਤਨ, ਭਾਵੇਂ ਕਿੰਨਾ ਵੀ ਛੋਟਾ ਹੋਵੇ, ਨੂੰ ਗੈਰ-ਪੁਸ਼ਟੀ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਪੁਸ਼ਟੀ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਅਤੇ ਜੋ ਕਿ ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ ਜੋਵਾਦ ਹੁਸੈਨ ਗੋਂਦ ਸਿੰਘ (4) ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੀਵੀ ਕੌਂਸਲ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਨਿਰਣਾਇਕ ਹੈ।

(1) ਐਲ.ਐਲ.ਆਰ. 51 ਕੈਲ. 969

(2) ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1927 ਕੈਲ. 543

(3) 8 C.W.N. 294

(4) ਐਲ.ਆਰ. ਏਪਤ। 27-28 'ਤੇ 24

ਪਟਨਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ, ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ਼ ਇੰਡੀਆ ਦੁਆਰਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਰਾਏ ਦੀ ਪ੍ਰਮੁੱਖਤਾ ਇਹ ਜਾਪਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਤਬਦੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਤੁਰੰਤ ਪੁਸ਼ਟੀ ਨਾ ਕਰਨ ਦੇ ਨਿਯਮ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਉਂਦੀ ਹੈ।

(4) I.L.R. 15 ਪੈਟ. 637.

5) ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1927 ਕੈਲ. 543.

(6) ਐਲ.ਐਲ.ਆਰ. 20 ਪੈਟ 459 (ਐਫ.ਬੀ.)

ਭਾਰਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਨਿਰਯਾਤ

ਹੇਠਾਂ। ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਉਸ ਜਾਪੁਰ, ਜੇ. ਕੋਰਟ ਨੇ ਏ.ਯੂ--

ਜ਼ਮੀਨ ਬਨਾਮ ਮੁਹੰਮਦ ਅਕਬਰ ਅਲਤ ਖਾਨ-

(1), ਅਤੇ ਠਾਕੁਰ ਜਮਨਾ ਪ੍ਰਸਾਦ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਜਗਰਨਾਥ ਪ੍ਰਸਾਦ ਸਿੰਘ (2) ਵਿੱਚ। ਹਰਮੇਸ਼ਵਰ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਕਾਮੇਸ਼ਵਰ ਸਿੰਘ (3) ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹੋਰ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਵੀ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਲਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੈ

ਸੋਧ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਹੈ ਜਾਂ ਇਹ ਉਸਦੇ ਨੁਕਸਾਨ ਲਈ ਹੈ। ਮਹਾਬੀਰ ਪ੍ਰਸਾਦ ਬਨਾਮ ਬਿਰਜ ਮੋਹਨ ਪ੍ਰਸਾਦ (4) ਵਿੱਚ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਸੋਧ ਇੱਕ ਬਿੰਦੂ 'ਤੇ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਿਨੈਕਾਰ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਸ ਨੂੰ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਹੋਰ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਫ਼ਰਮਾਨ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ। ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਹੋਣ ਲਈ ਲਿਆ ਜਾ

ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ। ਇਹ ਨਰਿੰਦਰ ਲਾਲ ਦਾਸ ਬਨਾਮ ਗੋਪੇਂਦਰ ਲਾਲ ਦਾਸ (5) ਵਿੱਚ ਸਰ ਜਾਰਜ ਰੈਂਕਿਨ, ਸੀ.ਜੇ. ਦੁਆਰਾ ਲਏ ਗਏ ਦਿਰਸ਼ਟੀਕੋਣ ਤੋਂ ਉਲਟ ਸੀ। ਰਾਜਾ ਬ੍ਰਜਸੁੰਦਰ ਦੇਬ ਬਨਾਮ ਰਾਜਾ ਰਾਜੇਂਦਰ ਨਰਾਇਣ ਭੰਜ ਦੇਵ (6) ਵਿੱਚ, ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਸਮੀਖਿਆ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਣਾਏ ਗਏ ਅਮਲੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਾਰੇ ਕੇਸਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਧਾਰਾ 110 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਇੱਕ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਪੀਲ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਡਿਕਰੀ ਵਿੱਚ ਅੰਤਰ ਹੈ ਅਤੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿ ਕੀ ਫ਼ਰਮਾਨ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਅਤੇ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਗਏ ਬਿੰਦੂ ਜਾਂ ਨੁਕਤਿਆਂ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ।

(1) ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1928 ਪੈਟ. 609.

(2) ਆਈ.ਐਲ.ਆਰ. 9 ਪੈਟ. 558

(3) ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1933 ਪੈਟ. 262.

ਪੰਜਾਬ ਸੀਰੀਜ਼

ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ਼ ਇੰਡੀਆ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਅਤੇ, ਇਸਲਈ, ਜਿੱਥੇ ਫ਼ਰਮਾਨ" ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਨਹੱਈਆ ਲਾਲ-ਕੌਸ ਜਾ ਭਾਗ ਦੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਉਲਟਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਸ਼ਾਮ ਲਾਲ ਰੀਮਾਜਨਰ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇਸਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ/ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। vT ਨੇ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਅਤੇ ਅਪੀਲ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰੀਵੀ ਕਾਉਂਸਿਲ ਨੂੰ ਸਮਰੱਥ ਹੈ।

ਪਟਨਾ ਹਾਈਕੋਰਟ ਨੇ ਕਨਕ ਸੁੰਦਰ ਬੀਬੀ ਬਨਾਮ ਰਾਮ ਲਖਨ ਪਾਂਡੇ (1) ਦੇ ਆਪਣੇ ਪਿਛਲੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਉਸ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥ ਇਹ ਸਨ ਕਿ ਇੱਕ ਪਵਨਜੈ ਕੁਮਾਰ ਜੈਨ ਨੇ ਆਪਣੀ ਭੈਣ ਕਨਕ ਸੁੰਦਰ ਬੀਬੀ ਨੂੰ ਦੋ ਮਕਾਨਾਂ ਦੇ ਹਿੱਤ ਸਮੇਤ ਸਾਰੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਤੋਹਫ਼ੇ ਦਾ ਇੱਕ ਡੀਡ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਅਤੇ ਰਾਜ ਕੁਮਾਰ ਜੈਨ ਨੂੰ ਦੀਵਾਲੀਆ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਦਾਨ ਕੀਤੇ ਦੋ ਘਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੂੰ ਇੱਕ ਗਿਰਵੀਨਾਮੇ ਦੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਵੇਚਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਡਿਕ੍ਰੇਟਲ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵਿਕਰੀ ਕੀਮਤ ਦਾ ਬਕਾਇਆ ਪ੍ਰਾਪਤਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਦਾ ਅੱਧਾ ਹਿੱਸਾ ਰਾਜਕੁਮਾਰ ਜੈਨ ਦਾ ਸੀ। ਪ੍ਰੋਵਿੰਸ਼ੀਅਲ ਇਨਸੋਲਵੈਂਸੀ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 53 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਵਨਜੈ ਕੁਮਾਰ ਜੈਨ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੁਝ ਤਬਾਦਲਿਆਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਤੋਹਫ਼ੇ ਦੀ ਡੀਡ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ। ਦੀਵਾਲੀਆ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਤੋਹਫ਼ੇ ਦੀ ਡੀਡ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸ ਧਾਰਨਾ 'ਤੇ ਦੀਵਾਲੀਆਪਨ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ ਕਿ ਤੋਹਫ਼ੇ ਦੀ ਡੀਡ ਵੈਧ ਅਤੇ ਕਾਰਜਸ਼ੀਲ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸਲਈ ਇਸ ਨੇ ਇਸਦੀ ਵੈਧਤਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ੀਲਤਾ ਦੇ ਸਵਾਲ ਨੂੰ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਦੀਵਾਲੀਆ ਦੇ ਡਿਸਚਾਰਜ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਬਾਕੀ ਬਚੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਇੱਕ ਵਾਪਸ ਆ ਜਾਵੇਗੀ। ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨੂੰ। ਦੂਜੇ ਮਕਾਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਜੋ ਨਹੀਂ ਵੇਚਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਪਿਤਾ ਅਤੇ ਪੁੱਤਰ ਵਿੱਚ ਦੋ ਬਰਾਬਰ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਵੰਡਿਆ ਜਾਵੇ। ਦੀਵਾਲੀਆਪਨ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦਾਨਕਰਤਾ ਨੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਅਤੇ ਰਾਜਕੁਮਾਰ ਜੈਨ, ਦੀਵਾਲੀਆਪਨ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ, ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ। ਇੱਕ ਕਰਾਸ ਇਤਰਾਜ਼ ਦਾਇਰ ਕਰਕੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਕਿ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਤੋਹਫ਼ੇ ਦੀ ਡੀਡ ਨੂੰ ਧੋਖਾਧੜੀ ਅਤੇ ਬੇਕਾਰ ਲੈਣ-ਦੇਣ / ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

(1) ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1956 ਪੈਟ 325 (ਐਫ.ਬੀ.)

ਭਾਰਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਰਿਪੋਰਟਾਂ

ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ >> ਦੀ ਡੀਡ ਆਫ਼ ਤੋਹਫ਼ੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੰਨ-ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ਼ ਇੰਡੀਆ ਸੋਲਵੈਂਸੀ ਕੋਰਟ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕਨਕ ਸੁੰਦਰ ਬੀਬੀ ਦੇ ਕਹੇਸ ਲਿਸੇ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਤਬਾਦਲਾ ਬਿਨਾਂ ਸੀ।

ਕੀਮਤੀ ਵਿਚਾਰ ਅਤੇ ਉਹ ਪ੍ਰੋਵਿੰਸ਼ੀਅਲ ਇਨਸੋਲਵੈਂਸੀ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 53 ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਖਰੀਦਦਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਦੂਜੇ ਘਰ ਦੀ ਵੰਡ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਦਿਵਾਲੀਆ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਹੁਕਮ ਵੱਖਰਾ ਸੀ। ਰਾਜਕੁਮਾਰ ਜੈਨ ਦੇ ਕਰਾਸ ਇਤਰਾਜ਼ ਨੂੰ ਸੀਮਤ ਹੱਦ ਤੱਕ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਚੱਲ ਰਹੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਨਿਕਲਿਆ ਕਿ ਦਿਵਾਲੀਆ ਅਦਾਲਤ ਵੱਲੋਂ ਦਿੱਤੇ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿੱਚ ਦੋ ਪੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਭਿੰਨਤਾ ਸੀ: (i) ਦੂਜੇ ਹਾਊਸ ਦੀ ਵੰਡ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਤੇ (ii) ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ। ਡੋਨੀ ਨੂੰ ਖੱਬੇ ਪਾਸੇ ਦੀਆਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕਰਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਆਰਡਰ। ਕਨਕ ਸੁੰਦਰ ਬੀਬੀ ਵੱਲੋਂ ਪ੍ਰੀਵੀ ਕੌਂਸਲ ਕੋਲ ਲਿਜਾਣ ਦੀ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਤੋਹਫ਼ੇ ਦੀ ਡੀਡ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਦੋਵੇਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਸਹਿਮਤ ਸਨ ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਇਸ ਦਿਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਬਚੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕਰਨ ਦੇ ਸਵਾਲ ਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਜਿਸ 'ਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿਵਾਲੀਆ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਉਲਟ ਸੀ।

ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਨੇ ਕੀਤੀ। ਮੋਹਰੀ ਫੈਸਲਾ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਚੌਧਰੀ, ਜੇ. ਤੁਰੰਤ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ, ਫਿਰ ਇੱਕ ਪਾਰਟੀ ਡਿਕਰੀ ਜਾਂ ਹੁਕਮ ਦੇ ਉਸ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ, ਸਿਰਫ਼ ਤਾਂ ਹੀ ਜਿਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਜੇਕਰ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਅਪੀਲ ਦੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਤੇ ਇਹ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਪਰਿਵਰਤਨ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਪੱਖ ਵਿੱਚ ਹੈ ਜਾਂ ਪੱਖਪਾਤ ਵਿੱਚ ਹੈ। 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਨਾ

ਪੰਜਾਬ ਸੀਰੀਜ਼

VOLX

ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਸਰ ਟ੍ਰੇਵਰ ਹੈਰੀਜ਼, ਸੀ.ਜੇ. ਦਾ ਰਾਜਾ ਬ੍ਰਜਸੰਦਰ ਦੇਬ ਬਨਾਮ ਰਾਜਾ ਰਾਜੇਂਦਰ ਨਰਾਇਣ ਭਾਂਜ ਕਨਹੱਈਆ ਲਾਲ-[^][^][^] ਵਾਟ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਾਮ ਲਾਲ "ਤੋਂ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ" ਸ਼ਬਦ ਵਰਣਨਯੋਗ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਕਿ ਕਪੂਰ, J. ਅਪੀਲ ਨੇ ਕਿਸੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਜਾਂ ਹੁਕਮ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਸਮੁੱਚੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਜਾਂ ਹੁਕਮ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਇਸ ਨੇ ਇਹ ਭਾਵ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਕਿ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਪੂਰੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਜਾਂ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸ਼ਬਦ ਫੈਸਲਾ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਸੀ। ਸ਼ਬਦ ਫ਼ਰਮਾਨ. ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿ ਕੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਫੈਸਲਾ, ਫ਼ਰਮਾਨ ਜਾਂ ਅੰਤਮ ਹੁਕਮ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਇਹ ਦੇਖਣਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ, ਸਮੁੱਚੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਿਆ ਗਿਆ, ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਹੈ ਜਾਂ ਗੈਰ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਹੈ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ।

ਦਾਸ, ਸੀ.ਜੇ., ਹਾਲਾਂਕਿ ਚਿਤਮ ਸੁੱਬਾ ਰਾਓ ਬਨਾਮ ਵੀਆ ਮਨਕੰਨੀ ਚੇਲਾਮਈਆ, (2) ਵਿੱਚ ਰਾਜਮੰਨਰ, ਸੀ.ਜੇ. ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਗਟਾਏ ਗਏ ਵਿਚਾਰਾਂ ਵੱਲ ਝੁਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਪਰ ਪਟਨਾ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥ, ਜੋ ਕਿ ਉਹ ਮੰਨਦੇ ਸਨ, ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਪ੍ਰਸਤਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਉਂਦੇ ਸਨ। ਮਦਰਾਸ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਰਾਮਾਸਵਾਮੀ ਜੇ., ਜਿਸ ਨੇ ਇੱਕ ਵੱਖਰਾ ਫੈਸਲਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਦਾ ਇਹ ਵੀ ਵਿਚਾਰ ਸੀ ਕਿ 'ਅਪੀਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸ਼ਬਦ ਨਿਰਣੇ, ਫ਼ਰਮਾਨ ਜਾਂ ਅੰਤਮ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਨੂੰ ਸੀਮਤ ਜਾਂ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਵਰਣਨਯੋਗ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਵੱਲੋਂ ਅਪੀਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਕਿਸੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਚੀਜ਼ ਜਾਂ ਵਿਸ਼ਾ-ਵਸਤੂ। ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਸੁਣਾਏ ਗਏ ਪੂਰੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਇਸਦੇ ਕੁਝ ਹਿੱਸਿਆਂ ਤੋਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਜੇਵਾਦ ਹੁਸੈਨ ਬਨਾਮ ਗੌਦ ਸਿੰਘ (3) ਵਿੱਚ ਹੋਈ ਸੀ। 'ਫੈਸਲਾ' ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਸਦਾ ਅਰਥ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਮੁੱਚੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਏ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਰਾਜਾ ਤਸਾਦੁਕ ਰਸੂਲ ਖਾਨ ਬਨਾਮ ਮਾਨਿਕ ਚੰਦ (4) 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਟੈਸਟ ਸੀ

(1) ਆਈ.ਐਲ.ਆਰ. 20 ਪੈਟ. 459

(2) I.LR 1953 ਮੈਡ. 1.

(3) ਆਈ.ਐਲ.ਆਰ. ਏਪਤ। 24.

(4) 30 I.A. 35.

ਭਾਰਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਰਿਪੋਰਟਾਂ

ਕੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪੂਰੇ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਘ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਵਿਵਾਦ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਨੁਕਤੇ ਜਾਂ ਵਿਸ਼ੇ 'ਤੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਜੇ ਸਾਬਕਾ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਕਰੇਗਾ। ਕਪੂਰ ਜੇ ਕੋਲ ਵੀ ਹੈ, ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਵਾਲ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਕੋਲ ਅਪੀਲ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੋਵੇਗਾ-

ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕੇਸਾਂ ਦਾ ਮੈਂ ਉੱਪਰ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਉਹ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਲਾਹਾਬਾਦ, ਪਟਨਾ ਅਤੇ ਮਦਰਾਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਫ਼ਰਮਾਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਤਬਦੀਲੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਹੇਠਾਂ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਪਰਿਵਰਤਨ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਬੇਸ਼ੱਕ ਇਲਾਹਾਬਾਦ ਅਤੇ ਮਦਰਾਸ ਦੇ ਤਾਜ਼ਾ ਪੂਰਨ ਬੈਂਚਾਂ ਨੇ ਇਸ ਦਿਰਸ਼ਟੀਕੋਣ ਨੂੰ ਕੁਝ ਵੇਰਵਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸੋਧਿਆ ਹੈ ਪਰ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਅਜੇ ਵੀ ਉਹੀ ਹੈ, ਭਾਵ, ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਜੋਂ ਝੂਠ ਹੋਵੇਗੀ। ਸਥਿਤੀ, ਮੈਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਸੱਚਮੁੱਚ ਬਹੁਤ ਅਸਧਾਰਨ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਮੁਕੱਦਮਾਕਾਰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਉਹ ਇਹ ਵੀ ਨਹੀਂ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਵਾਲ ਹੈ ਜਾਂ "ਅਪੀਲ ਲਈ ਫਿੱਟ" ਮੁਹਾਵਰੇ ਅਧੀਨ ਕੇਸ ਲਿਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਜੇ ਉਹ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਸਫਲਤਾ ਦਾ ਮਾਪਦੰਡ ਭਾਵੇਂ ਕੋਈ ਵੀ ਹੋਵੇ, ਉਸ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਫ਼ਰਮਾਨ ਹੁਣ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਉਹ ਨਜ਼ਰੀਆ ਹੈ ਜੋ ਅੰਨਪੂਰਣਬਾਈ ਦੇ ਕੇਸ (1) ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੀਵੀ ਕੌਂਸਲ ਦੁਆਰਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। , ਅਤੇ ਹੁਣ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਉੱਪਰ ਕਿਹਾ ਹੈ, ਇਲਾਹਾਬਾਦ, ਪਟਨਾ ਅਤੇ ਮਦਰਾਸ ਹਾਈ ਕੋਰਟਾਂ ਦੁਆਰਾ। ਕਲਕੱਤਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਸਰ ਜਾਰਜ ਰੈਂਕਿਨ ਦੁਆਰਾ ਨਰੇਂਦਰ ਲਾਲ ਦਾਸ ਚੌਧਰੀ ਬਨਾਮ ਗੋਪੇਂਦਰ ਲਾਲ ਦਾਸ ਚੌਧਰੀ (2) ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਆਪਣੇ ਪੁਰਾਣੇ ਦਿਰਸ਼ਟੀਕੋਣ 'ਤੇ ਕੋਈ ਅਸਰ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। ਬੋਮ-

(1) ਆਈ.ਐਲ.ਆਰ. 51 ਕੈਲ. 969

(2) ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1927 ਕੈਲ. 543

ਬੇਸ਼ੱਕ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਬੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਅਜੇ ਵੀ ਆਪਣੇ ਪੁਰਾਣੇ ਵਿਚਾਰਾਂ 'ਤੇ ਕਾਇਮ ਹੈ, ਪਰ ਤਾਜ਼ਾ ਕੇਸ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਨ੍ਹੱਈਆ ਲਾਲ ਦੀ ਰਾਏ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਦੇ ਤੱਥ ਵੱਖਰੇ ਸਨ।
ਓਨਮ ਲਾਜ਼ੇ-

ਕਪੂਰ, ਜੇ. -

ਸਰ ਟ੍ਰੇਵਰ ਹੈਰੀਜ਼, ਸੀ.ਜੇ. ਨੇ ਰਾਜਾ ਬ੍ਰਜਸੁੰਦਰ ਦੇਬ ਬਨਾਮ ਰਾਜਾ ਰਾਜੇਂਦਰ ਨਾਰਾਇਣ ਭੰਜ ਦਿਓ (1) ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਧਾਰਾ 110 ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਅਦਾਲਤ ਤੋਂ ਬੇਲੋੜੇ ਹੇਠਾਂ ਹੈ। ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਮੀਕਰਨ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੇ ਸਮਾਨ ਹੈ। ਇਹ ਰਾਜਾ ਤਸਾਦਦੁਕ ਰਸੂਲ ਖਾਨ ਬਨਾਮ ਮਾਨਿਕ ਚੰਦ (2) ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਿਵੀ ਕਾਊਂਸਿਲ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਮੁੱਖ ਨੋਟ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਬਾਅਦ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਿਵੀ ਕੌਂਸਲ ਦੁਆਰਾ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਰਾਸ਼ਟਰਮੰਡਲ ਅਤੇ ਹੋਰ ਵਿ. ਬੈਂਕ ਆਫ ਨਿਊ ਸਾਊਥ ਵੇਲਜ਼ (3), ਅਤੇ ਅਪੀਲ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਜੋਵਾਦ ਹੁਸੈਨ ਬਨਾਮ ਗੈਂਡਨ ਸਿੰਘ (4) ਵਿੱਚ ਰੱਖੀ ਗਈ ਸੀ, ਪੂਰੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਲਿਆਂਦੀ ਗਈ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੇ ਇੱਕ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ, ਫਿਰ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਤਬਦੀਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ।

ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕੇਸਾਂ ਦਾ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਂ ਰਾਜਾ ਬ੍ਰਜਸੁੰਦਰ ਦੇਬ ਬਨਾਮ ਰਾਜਾ ਰਾਜੇਂਦਰ ਨਾਰਾਇਣ ਭੰਜ ਦੇਵ (1) ਵਿੱਚ ਸਰ ਟ੍ਰੇਵਰ ਹੈਰੀਜ਼ ਦੇ ਨਿਰਣੇ ਦੇ ਠੰਡੇ ਅਤੇ ਅਟੱਲ ਤਰਕ ਦੁਆਰਾ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਪ੍ਰਬਲਤਾ ਦੁਆਰਾ ਮਜਬੂਰ ਹਾਂ ਕਿ ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ ਚੌਧਰੀ ਅਬਦੁਰ ਰਹਿਮਾਨ ਖਾਨ ਬਨਾਮ ਚੌਧਰੀ ਰਘਬੀਰ ਸਿੰਘ (5), ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਮੰਨਾਂਗਾ ਕਿ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਜੋਂ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਵੇਗਾ। ਵੱਖ-ਵੱਖ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੀ ਰਾਏ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਹੋਣ ਕਾਰਨ, ਕੇਸ ਨੂੰ ਹੱਲ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਕੋਲ ਭੇਜਿਆ ਜਾਣਾ ਪਿਆ।

(1) ਆਈ.ਐਲ.ਆਰ. 20 ਪੈਟ 439.

(2) 30 I.A. 35.

(3) 79 ਸੀ.ਐਲ.ਆਰ. 497.

(4) ਆਈ.ਐਲ.ਆਰ. ਈਪਤ। 24.

(5) S3 P.L.R. 39.

ਭਾਰਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਰਿਪੋਰਟਾਂ

ਵਿਭਿੰਨਤਾ, ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਇਹਨਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ- ਭਾਰਤੀ ਸੰਘ ਦੇ ਰੁਖ ਨੂੰ ਇਹਨਾਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਖਰਚੇ ਚੁੱਕਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। - 1, ਇਸ ਲਈ, ਨਾਹਯਾ ਲਾ - ਮਾਨਯੋਗ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਆਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਕਪੂਰ, ਜੇ.

ਭਾਮ ਲਾਈ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਇਸ ਦਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

Name of Translator: Ms. Swati Nagpal